

נ' הל' לשונת אה' כה נס' שיטות	פרק הוחר	נ' הל' לשונת אה' כה נס' שיטות
פחה רבי שמעון ואמר (הילים קיט) עת לעשות לעשות לה, מעד עת לעשות מה זה לה? ממש הפכו תורתך. מה זה הפכו תורתך? תורה שלמה כל שחיה מופטלת אן אל לא עישעה שבתוקינו. והעתיק יומין אמר. בחדב (דרכם לא כמוך, וכותוב השמות הם מי כמוך כלאלו).	פחה רבי שמעון ואמר (הילים קיט) עת לעשות לי, אמאי עת לעשות לי. ממש דהפרוי תורתך. מאי הפכו תורתך, תורה דלעיליא. דאילו מותבלא אי לא יתעכיד בתוקוני (ס"א שנא) דא. ועתיק יומין אמר. בחדב (דרכם לא שבתוקינו. והעתיק נזקן אמר. בחדב (דרכם לא כמוך, וכותוב השמות הם מי כמוך כלאלו).	פחה רבי שמעון ואמר (הילים קיט) עת לעשות לי, אמאי עת לעשות לי. ממש דהפרוי תורתך. מאי הפכו תורתך, תורה דלעיליא. דאילו מותבלא אי לא יתעכיד בתוקוני (ס"א שנא) דא. ועתיק יומין אמר. בחדב (דרכם לא שבתוקינו. והעתיק נזקן אמר. בחדב (דרכם לא כמוך, וכותוב השמות הם מי כמוך כלאלו).
קרא לרבי אלעניר בריה, אובייה קמיה, ולרבי אבא מסטריא אחרא, ואמר אבן קללא רכולא. עד השטא אתתנקו קיימין. אשתקין, שמעין קללא, וארכוכון דא לדא נקשות. קאי קללא. קלא דרבנןיא עלאה רמותנמי. חרדי רבי שמעון ואמר, (בחדב) יי' שמעתי שמעך יראתי. (ס"א) התם יאות הויה למשיח דחיל. אנון בחביבותא תליא מלטה, דכתיב, (בחדב) ואותה ואחתבת את יי אליהיך, ובחדב (דרישת) מהאתת יי אליכם, וכותב (לאילא) ואחתבת אתכם וגוזו.	שבח רבי שמעון וכהה אמר, בחדב (לאילא) ואחתבת אתכם, וכותב (לאילא) ואחתבת אתכם, (בחדב) ואחתבת אתכם, (בחדב) רבי שמעון פוד וגוזן רותה הולך רכבל מללה פוד וגוזן רותה מכפה רבר. הולך רכבל, פטוק זה רכבל, כי אי קרא קשיא, (כ"ז) דהאכר רכבל אמא לוח איש רכבל מיבעי ליה למיר, מאן הולך. אלא מאן דלא אתיישב ברותה, ולא קני קהינמן, דרכ' רשע המולך רכבל כנקה בביס דר שמעתיו הרצח.קה שטעים ע"ז. עד רטמי ליה לבר. קאי טעמא. משום במייא. משום שאין רותה רותה רות של עמדרא. אבל בע' רותה רותה רותה דקוויא. ביה ביריב, ואמן זום מבסה דבר. וגוזמן רות, קיויא דרורחא. (כט) שעבה ב' ב' הרות. ומושקען רותה, ביריב זום מבסה ותקעתי ודור בסקס אנטון (ברוחא) תליא מלטה. ובחדב, (הילם ח' אל תנתן את פיך לחטיא את קחלה) אל תנתן את פיך לחטיא את את בשך. אנון גועל מוקטן לאן בודו. וכי אם בדרבי קעלום ציריך סוד ברברים סודים של סודו.	קרא לרבי אלעניר בריה, אובייה קמיה ולרבי אבא מסטריא אחרא, ואמר אבן קללא רכולא. עד השטא אתתנקו קיימין. אשתקין, שמעין קללא, וארכוכון דא לדא נקשות. קאי קללא. קלא דרבנןיא עלאה רמותנמי. יראתי. (ס"א) התם יאות הויה למשיח דחיל. אנון בחביבותא תליא מלטה, דכתיב, (בחדב) ואותה ואחתבת את יי אליהיך, ובחדב (דרישת) מהאתת יי אליכם, וכותב (לאילא) ואחתבת אתכם וגוזו.
הדרדא רבא קרייש ומגדנה, אמר רבי שמעון ל夸ברום, ע"ז פשי ונשב בקדושים עמאר אחדך. בחדב (הילם קיט) עת לעשות לה, מעד עת לעשות מה זה לה? ממש הפכו תורתך. מה זה הפכו תורתך? תורה שלמה כל שחיה מופטלת אן אל לא עישעה שבתוקינו. והעתיק יומין אמר. בחדב (דרכם לא כמוך, וכותוב השמות הם מי כמוך כלאלו).	הדרדא רבא קרייש ונתיב בקיימא דחדד פמא. כתיב (הילם קיט) עת לעשות לה, מעד עת לעשות מה זה לה? ממש הפכו תורתך. ומה זה הפכו תורתך? תורה שלמה כל שחיה מופטלת אן אל לא עישעה שבתוקינו. והעתיק יומין אמר. בחדב (דרכם לא כמוך, וכותוב השמות הם מי כמוך כלאלו).	הדרדא רבא קרייש ונתיב בקיימא דחדד פמא. כתיב (הילם קיט) עת לעשות לה, מעד עת לעשות מה זה לה? ממש הפכו תורתך. ומה זה הפכו תורתך? תורה שלמה כל שחיה מופטלת אן אל לא עישעה שבתוקינו. והעתיק יומין אמר. בחדב (דרכם לא כמוך, וכותוב השמות הם מי כמוך כלאלו).
בומה דיאו. אתבנשו חביביא, עד אימת מלוקשין שריין סייפי ווומחבי בידיכון, אודרו בטתקוניכון. בעיטה. ברגלון (באיילא) דברשותה חי אמילכו עלייכון למאן (ס"א ליילא) דברשותה חי וימותא. למגזר מלון דקשות. מלון דקידייש עלילוין צייתי להו, ותדראן למושיע להו, ולמנדע להו.	בומה דיאו. אתבנשו חביביא, עד אימת מלוקשין שריין סייפי ווומחבי בידיכון, אודרו בטתקוניכון. בעיטה. ברגלון (באיילא) דברשותה חי אמילכו עלייכון למאן (ס"א ליילא) דברשותה חי וימותא. למגזר מלון דקשות. מלון דקידייש עלילוין צייתי להו, ותדראן למושיע להו, ולמנדע להו.	בומה דיאו. אתבנשו חביביא, עד אימת מלוקשין שריין סייפי ווומחבי בידיכון, אודרו בטתקוניכון. בעיטה. ברגלון (באיילא) דברשותה חי אמילכו עלייכון למאן (ס"א ליילא) דברשותה חי וימותא. למגזר מלון דקשות. מלון דקידייש עלילוין צייתי להו, ותדראן למושיע להו, ולמנדע להו.
ויב רבי שמעון וכהה אמר ווי אי גלייא, אם אללה? אי אם לא אללה! הקבירום שחיו שם שתקה. עמד רבו אמר לאנו לו, לנו נוח לפני מר גלוואי, והוא חביביא אלון דחולין דקודשא ליראיין, והו חביביא אלון דחולין דקודשא בריך הוא אינון, וכבר עאלר באדרא דבי משגבא. מנהון עאלר, מנהון נפקו. הआא. אטמנו תבריא קפהה דרבינו שמעון, ואשתכחון, רבי אלעניר ביריה. ורבו אבא. ורבו יהודה. ורבו יוסי בר יעקב. ורבו יצחק. ורבו חזקיה בר רב. ורבו חייא. ורבו יוסי. ורבו ייסא. ידרין יטבבו לרבי שמעון, ואצבען זקפו לעיליא. ועאלר בתקלא בגין שמעון, ואצבען קופר למפלחה. ונכגען בשדה בין העצים ווישבון, קם רבי שמעון וצלי אלונייה, יביב בוגויהו ואמר, כל חד ישני ידרוי בטוקפיו. שוו דיריהו, וסיב לאן פחה ומאר (ברישת) אודרו האיש פשה פסל ומפסח האה אשר עישעה סכל וגופה [גיגו] משה קי' קרש ושם בפרט עזנו ס"א כל עס' בלם ואמרו אמרן.	ויב רבי שמעון וכהה אמר ווי אי גלייא, אם אללה? אי אם לא אללה! הקבירום שחיו שם שתקה. עמד רבו אמר לאנו לו, לנו נוח לפני מר גלוואי, והוא חביביא אלון דחולין דקודשא ליראיין, והו חביביא אלון דחולין דקודשא בריך הוא אינון, וכבר עאלר באדרא דבי משגבא. מנהון עאלר, מנהון נפקו. הआא. אטמנו תבריא קפהה דרבינו שמעון, ואשתכחון, רבי אלעניר ביריה. ורבו אבא. ורבו יהודה. ורבו יוסי בר יעקב. ורבו יצחק. ורבו חזקיה בר רב. ורבו חייא. ורבו יוסי. ורבו ייסא. ידרין יטבבו לרבי שמעון, ואצבען זקפו לעיליא. ועאלר בתקלא בגין שמעון, ואצבען קופר למפלחה. ונכגען בשדה בין העצים ווישבון, קם רבי שמעון וצלי אלונייה, יביב בוגויהו ואמר, כל חד ישני ידרוי בטוקפיו. שוו דיריהו, וסיב לאן פחה ומאר (ברישת) אודרו האיש פשה פסל ומפסח האה אשר עישעה סכל וגופה [גיגו] משה קי' קרש ושם בפרט עזנו ס"א כל עס' בלם ואמרו אמרן.	ויב רבי שמעון וכהה אמר ווי אי גלייא, אם אללה? אי אם לא אללה! הקבירום שחיו שם שתקה. עמד רבו אמר לאנו לו, לנו נוח לפני מר גלוואי, והוא חביביא אלון דחולין דקודשא ליראיין, והו חביביא אלון דחולין דקודשא בריך הוא אינון, וכבר עאלר באדרא דבי משגבא. מנהון עאלר, מנהון נפקו. הআা. আত্মনো ত্বরিয়া কপেহ দ্রবি শমুন, ও অশক্তচাহো, রবি এলুনো কপেহ দ্রবি শমুন, আবা. রবি জোহো. ইৰবি যোসি বি বির ইৱক. রবি চিচক. রবি হুকীয়া বি বি. রবি চৈকীয়া যোসি. রবি যীসা. যদৈন যুবো লৰবি শমুন, ও অজুবেন জুকো কোফ লৰমুহা. শমুন, ও অজুবেন জুকো কোফ লৰমুহা. অলীণি ও ইতো. কম রবি শমুন ও চিলি অলীণি, ইথিব. কম রবি শমুন ও পেটল ফেলোন, িষব বোতুম ও আমা, ফেল ছড় আদ সিলিম জুরো ভুকো. শমুন ডোরুম, লৰক আৰুৰ হাই হৰশ, ও সিল ও আৰুৰ (বৰিশ) আৰুৰ হাই হৰশ পেল মেস্টা মুশাহ কী কুৰশ ও শমুন পেটল উনো ও উনো কেল কুম ও আকৰো আমা.

שם דוד עטף עטף (עטף עטף עטף) אבל מעתיקו דו"ויי בחד' סבא וסבון, עטיק מעתקין, מטמיין, ובתקינו ידייע ולא ידע. מארי דחוור כטו (ס"א בדרכו), וחיוו בוטיטא (ס"א בדציאן דאנפוי (ס"א באנפוי)), יתיב על פורטיניא דשביבין, לאכפיאיה לון.

ארבע מאה אלפי עלמיין, אתחפש תזרוא גולגולתא דרישוי. ומנהירו דהאי חינורא, ריטה צדקיא לאלקאה דאמאי, ארבע מאה אלף מילויין, קרא הוा דכטיב, (בראשית כב) ארבע מאות שקל בסוף עופר לשחר. בניגלההא, יתבון (גביל יא) תליטר (ס"א טיטר) אלף רבו עלמיין, דנטלון עליון רגלוין, וסמכין עליין. ומהאי גולגולתא בטיף טלא, לההוא דלבך, ומיליא לירשיה בכל יומא, דכטיב, (שי השרים ח' שראשי גמלא טל.

ובכחוא טלא דאנער מרישיה, ההוא דאיו לבך, יתעrown מתייא לעלמא דאתה. (דרכ' שיש נמלא טל איזט לאל כהמ, אלא נמלא דכטיב (שעה כ) כי קדישי עליונין. והוא (בז') מנא דטהני צדקיא לא לעלמא דאתה. ונטיך ההוא טלא לחקלא דטפוחין קדרשין. קרא הוा דכטיב. ונתיך שכבת השל והגה על פני המדבר דק מוחוספס. דחיוו ההוא טלא חוו. בהאי גוונא דזקנין (ס"ג) דבollowא, דזקנין בוגוונין בוגוונות. קרא הווא קא גולגולתא. חורוא דיליה, אוניר לטליטר (ס"ג) עיר גליפין בסחרנוו. לאכבע עיר בסטרא חד, ולארבע עיר בסטרא דא, בסטרא דאנפוי. ולארבע עיר בסטרא דא, לסטרא דהואר. נהר עיליא גולגולתא. (כלוש לנטרא דעליא).

ובכחאי אתחפש אורבא דאנפוי, לתלת מאה ושבעין רבו אלף. והhoe אתקרי ארד אפיקים. (כלוש אורהדאאגן) והאי עטיקא דעתקין אורהדא אורהדא דאנפוי. והhoe דלבך אתקרי זעיר אנטון. קלבליה דעתקא סבא, קרא (ס"א כ"ג) דלפתא אתחתקן, ואנפוי גאנשא. וזעיר עיר בסטרא דהאר. נחד לא כל שעטה כמה דעתקה. ומחיי גולגולתא, נפיק חד עיר חיור גולגולתא דלפתא, דלית לוון חשבנה. וכל רישיה. ומהאי לשאר גולגולתין דלפתא, דלית לוון חשבנה. וככל גולגולתא יתבון אגר חירפק (ס"א אורהדא) לעתקיך וממן. כד עאלין בחישבנה תחות שרביטה. ולקלבל דא, (ק"ט) בקע לגולגולותה למפה, כד עאלין בחישבנה.

כ' טבון-ברוב כה המו"ז כ' יונס: לשנה זאת: ס"ר חותר (דומיה)

כ' פנו אליו עוזרך ולא גנום. ושערא סליק אבחורי דואודניין, דלא
ללחפייא עליוי, דכתיב להיוות אונגייך קוכחות.

שערא דנקיפ מבחר איזוני, כויהה בשקוולא. לא נפק דא מון דא, מוקנו
שלים. מוקנו יאה. המקנו שפרא. האיב למיחמי. תיאובטא
וחדרוותא צדיקיא, דאיון בזער איפון, למיחמי ולאתדרקא בתקוניין.
דעטיקא סתימאה כלא.

הלה עשר נמין דשענון, קיימי מהאי טרא, ומחייב טרא דגולגלטא,
לקגיל אונפיו. ובאיינו שריין שערי לאחטנגא. לית שמאלא בהאי
עתיקא סתימאה, כלא ימינא. אתחזין ולא אתחזין. סתים ולא סתים. והאי
בקטוגיה, כל שבע ביה.

וועל האי, פאייבו כי שראאל לאירפא בבלTHON, דכתיב, (שמונה 3) היל שי
בקרבנו אם איןן. בין זעיר אונפין דאקיי שי, ובין אריך אונפין דאקיי
איין. אמאית הענשה. משום דלא עברדו בחביבנא, אלא בנסיונא. דכתיב,
(שמונה 3) רעל נסומם את כי לאמר היל שי בקרבוינו אם איןן.

בפלנורא דשענרי, איזיל חד ארחא דנהייר למאנן ושבען עטמן. וכמיה
בhair ארחא דזעיר אונפין, דנהירין בה צדיקיא לא עלמא קאתי.
הרא הוא דכתיב, (שמונה 3) ואורה צדיקים באור נוגה הולך ואור עד נכוון
הוים. ומזה היור אורה אתחפרשא **ששית מהא ותלייס אורה דאורייתא,**
דפליג בעיר איפון. דכתיב ביה (טלטס כת) **כל ארותות יי' חסיד ואמת וגוו.**
מצחא דגולגלטא רעה דרעון, רעה אדריאן אטלי בחרוא דקליל רעהו רעהו
(א"א אטחא וטלטה, רעון אדריאן אטלי בחרוא דקליל רעהו רעהו) דכתיב
(שמונה 3) **ורקיה על קצחו פמיד לרוץן וגוו,** ובהו מאצחא דראורי רצון, הויא
גולמייא דבל רישא וגולגלטא, דמתפשייא בארכע מאה ועשרין (גיא עזש).

ובכ' אתגלאיא, אתקבלא אולוthon דישראל. איממי אתגלאיא. שתיק רבי
שטענו. שאל תניונת איממי. אמר רבי שמעון לבי אלעזר בריה,
אייממי אטגלאיא. אמר ליה בשעתה דצלותא (עמ"ז) **דמנקה דשבתא.** אמר
לייה מאי טעמא. אמר ליה, משוע דההיא שמעה ביומי רחול, פלאו דינא
לטפה בזעיר איפון.

ובשבחא אהגלאיא מאצחא דאתקרי רצון. בחדחה שעהא אשתקיב רוגזא.
ואשתכח רענא, ומתקבצאל עלוותא. הרא הוא דכתיב, (טלטס סס)
ואני תפלה לך יי' עת רצון. ועת רצון מעתקין זומין, לבלאה מאצחא. ובגין
בד' אהגלאין האי קרא, למיריה בצלותא דמנקה בשbeta. אמר רבי שמעון

לשנה אחתה:
ב' שבט-ישראל
כו המבו

סְפַר הַתּוֹךְ

כל דא תורי עיגנין איינן ואתתנוורו (ס"א אהתקווין) לחדר, עינא דאייה חזר בגו
חוורו וחוורו דבליל כל חזרו.

חוורא קדמאות, נהייר וסליק, ונחית לאסתפלה פא אאלבלא, דאheid באזרא. פאנא, בטש האי חיורא, ואטליך תלת בווצינ, דאקון: הוד, ודרר, וחדוה. ולחתין בחדרותא בשלימוטה.

חוורא תניניא, נהייר וסליק ובוחית, וטיש ואפק (ס"א אולק) תלת בווצינן אטרכני, דאקון גאנח נחסיד ותפארת, ולחתין בשילומוטא בעדרותא.

חוורא פלייטהה, להיטו ונהייר, ונחית וסליק, וגפיך מסתימוטא דמוchar, ובטש בוכוניא אמעצעיתא שבכיעאה. ואפקיך ארחה למוחא מפאה, כי אפקיך ארחה ללהא פקהה) ומחלחלהן כלחו בווצינן דלפקה. אמר רבי שמעון יאoted הוא, ועתיק יומין יפקח עינא דא עלה, בשעה דתץטריך ליה. התאנא חזרו בגו חזרו. וחזרו דבליל כל חזרו. חיורא קדמאות, נהייר, וסליק, ונחית לתפא (ס"א להט) בווצינני דלסטער שמאלא, ולחתין ואסחן בהאי חיורא, כמאן דאסחי גופיה בובסמן טבין, יבריחין, על מה דהו עליי בקדמייה.

חוורא תניניא, נהייר, וסליק, ונחית תלת בווצינ, דלסטער ימיא. ולחתין ואסחן בהאי חיורא, כמאן דאסחי בובסמן טבין יבריחין, על מה דהו עליי בקדמייה.

חוורא פלייטהה, נהייר וסליק ונחית, וגפיך נהירו דתונורא, דלנו לגו מן מוchar, ובטש בשערוא אווכמא, פד אצטיריך. וברישא, ובמוchar דרישא. ונהייר ללהה כתרין דאשטייר, כמה דאצטיריך לנטלאה. אי ניכח וווחאנא לא סטיט האי עינא. וויאנין תרין ומתחורהן (ס"א אהתקווין) לחדר. פלא הדוא ימיא. לא הרי (ס"א לה דה) שמאלא. לא נאים ולא אידמייך, וללא בעי טיזורא. לתי מאן דאגען עללה. הווא איזן על בלאי, והווא אשכח רהיא. ונהייר עליי מאשכחוחה דהאי עינא מותנון בלחו. עינא כה אקרוי עינא קיקחא. לא יקלין להקימא בלחו, בגין דראשכחוחה. עינא דלא (ד"ק ע"ג נ"ע) אידמייך ולא נאים. עינא דהווא בטוואר דכלא. עינא דהיא כתיב (משל כד) טוב עין הוא יברוך, אל התקרי יברוך אלא יברך. דהאי אתקרי טוב עין, ומגיה מברך כל לא?

ונחנא, לית ביהרו לעינא מתקאה, לאסתחה מה אקדמיות מאוקומותה בר' בר' חזי (ס"א אמתון) (ס"א אמתון) מהאי נהירא חורא דעינא עלאה דא קרי טוב עין. ולית דידע בר' בר' עינא עלאה דא קדישא ואסחי לעינא מתקאה דא בר' איהו.

ונכניין צדיקיא, ובאי עליוני, למחייב דא בר' חזקיה דחכמתא, הדר' הר' דרכיב, (ישעה ב) כי עין בעין יערוא איממי. בשוב כי צוין. וכתיב (מכבר ב) אשר עין בעין גראה אהה כי ואמללא עינא שבא עלאה, דאסחה אפסחי לעינא תפאה, לא יוביל עלה לא ליקום רגעה חרוא.

האנא בעצינועתא דספרא, אשגוחותא דעניא תפאה, פד אשגוח נהירו עלאה ביה, ועיליל ההוא דעלאה במתהה. דמיהה בהיר כלא.

הדר' הוא כתיב אשר עין בעין בעין גראה אהה כי.

בחוב (חלול ג) הונע עין כי אל ריאוי, ובчив (חלול ג) עני כי הנקה משוטטים בכל הארץ. זכו, עני כי אל ריאוי, עניא דלעילא. לא זכו, עני כי הנקה משוטטים.

האנא, מפני מה זכה יוסף דלא שלטה ביה עינא בישא, מפני שזכה לאשתחאה בעינא טבא עילאה, הדר' הוא דרכיב, (מכבר ב) בין פרות יוסף בן פרת עלי עין. אמא הווא בן פרת. עלי עין. כלומר על סכת עין דأشתגה ביה.

וכתיב טוב עין הווא יבורך, מאי טעמא. כי גמן מלחו ליל. מאי טעמא אקיין סד. פא חזי, בעגיה דטפהה אית עינא ימיא, ואית עינא דשקלאל. ואיןון תרי, בתרי גוני. אבל הכא, לית עינא שמאלא. ומורייה בדורא חד סלקוי, וככליא ימיא. ובגיון ב', עניא חד, ולא תרי.

ונחנא, עינא דא, דהווע עניא דאשוחותא. פקיחא פדר. חיקאנ פדר.

וכקדאן (ס"א וטוא) פדר, דלא הווע בכלי למתקאה, דכלילן בכלי בסומקא ובאיוםא ובחוורא, בטלת גונו, ולא הוה תדר' פקיחא (ס"א לה' בגב) דלית גבענא סוטרא (ס"א בל' בעי' סוקא) על עינא. על דא כתיב, (חלול ג) עורה לפה תישן ב', (חלול ב ט) פחק כי עיניך.

בד אתקכח, אית למאן דאתפקח לטב. ולמאן דלא אתפקח לטב. ווי למאן דאתפקח עניא אתערוב בסומקא, וסומקא אהויי לבליה, ומבסיא עינא. מאן ישתויב מגיה. אבל עתק זומין, טבא ערניא. חווור בגנו חווור. חווור דבליל כל חווור. זאה חולקה, למאן דישג עלייה, מרד חווור מניהו. ועל דא וריא כתיב טוב עין הווא יבורך. וכתיב (ישעה ב) בית יעקב לבבו ונגלחה באור כי.

יתעדון עמיה. ומאן איןון. איןון (ח) בתרין קידישין דזעיר אfin. ואינון שחתא רוחנן אחרנן, דרבבי (ס"א וטוא) איןון (ס"א ואינו שטא רוחנן, תל' רוחנן ובללו הל' אנטוי) דרבבי רוח חכמה ובינה רוח עצה ובונרא רוח דעת וריאת כי. דרנן, כתיב (ויהי הפט א ט) וילשב שלמה על כסא כי, וכתיב (מלכים א) שיש עלילות לבט. ומילא כשייחא ומין לימייב בשעה. שייטה איןון וריאת דעתק יומין דעליהו, רוחך ניחוח לעילא דאמון.

הא חזי, כתיב (חוקא ל) כה אמר כי מארע ורוחות בא' קרומ וגוו'. וכי ארבע רוחוי עולם, מאי עברדי הכא. אלא ארבע רוחוי יתרוון. כד' יפוק דא, נפקין אינון. וריאת דעתקא סתיימה אראר. ורכ' ה' הו. דכלילן ב' גנו הילא אחרנן.

ונכניין אcker להויא לאפקא חד ורוחח מבלו. דכתיב מארע רוחות בא' קרומ. ארבע ורוחות בא' לא כביב באן, לא צערוכין למילף חד למך, דהא רוחיא דלהון דבליל מפל רוחיא. ידע בלא. חכמה ובינה עצה ובונרא (ח) דעת וריאת כי, משוש רוחיא דכלילא מפל ווחיא. בגין ב' כתיב, מארע ורוחות, לאינון ארבע דעליהו געריא עלאון דאמון. דפניך מומחה סתיימה לאנו. דכלחו כלילן בלא רוחיא דעתקא דעתקון, לינוייא חומטמא.

ויהי חזי, מה בון חוטמא לחשטע. חוטמא דעתקיק יומין סיין מל' סטורי. חוטמא דעריר אfin, כתיב, (טולא ב כ) עליה עשן באפו, ומיהוא עשן דליק נור, פד סלק תננא לביבר. גחלים בערו מפננו (טולא). מאותו עשן. מיהוא חוטמא, מהיהו.

האנא, כד הוה רב המונא סבא בעי לצלאה אלתיה, אמר לבעל החוטם אני מתפלל, לבעל החוטם אני מתקנן. ומיינו דרכיב, (ישעה ב) ותהלתי אחטבם לך. הא קרא לעתקיק יומין אמרו.

הננא, אורכך דחוטמא. קלת מהה וחמשה ושביעין עליין, אטמלין מון ההוא חוטמא. וכלהו מתקבון בזעיר אfin. הא תושבchap דתקבון דחוטמא הוא. וכל תקומי דעתקיק יומין. אתחנון ולא אתחנון, אתחנון לקארי מדין, ולא אתחנון לכלא.

פרה רבי שמעון ואמר, וי מאן דאוושיט פטיר סתימא (ס"א פטר ופטיט מל' דינא דרכיה).

האנא, וכ"ל (א) שמייה דעתקא סתים מליא, ולא מתרפרש באזורייתא, בר' מן אחר חד, דאומי זעיר אfin. ולא בר' אfin, (כ"א תר' ב) ב' נשבעת נאמן כי. נאמן דזעיר אfin. וכתיב, (ב' אש' ח) ב' בר' יברך ישראל, (ב' אש' ח) ב' יברך ישראל. וכ"ב ר' יברך ישראל. וכ"ב ר' יברך ישראל.

אמר רב' יהודא, כתיב (יניאל ג) פוקסיה שבכין דינור. ועתיק יומין יטיב על האי ברספיא. מאי טעמא. דטנא אעי עתיק יומין לא' יטיב על האי ברספיא, לא' ואיל לאתקיימא עלאמא, מקמי הואה ברספיא. פד יטיב עתיק יומין עלייה לברספיא (ס"א אנטוי) להhoeoa ברספיא, ומואן דרכיב שליט. בעדרנא דגטיל מהא ברספיא, ויתיב על כוּרְסִיָּא אחרא, כוּרְסִיָּא קרמלה רמיין, דלא שליט אלא איהו דרכיב ביה עטיק יומין. אמר רב' שמעון לרב' יהודא, יטפנן ארכך, ויתיב ב' מעתיק יומין.

ויהי חזי, כתיב (ישעה ב) אמי כי ר' ראשן אה אחרונים אמי הווא. פלא הווא, והוא סתים מכל טטרו. (ס"א) חוטמא. פאנא, בחוטמא אשטמודע פריצופא.

ויהי חזי, מה (ד' ג' ע"ב) בין עטיקא, לעריר אfin. דא מאריה דחוטמא פקיד נוקבא סיין, ומפדר נוקבא סיין דמיין. האי חוטמא. הווא פרדשא, דריה נשביב דמיין, לעריר אfin. וברונן ליה סליקה. וחטא רשות רום, אבקסומותא דרואה.

דרוחא דגנפיק (ס"א) מאינון נוקבי, חד רותא נפקיך לעריר אfin. לאתקערא (ס"א טון כל שמי, פטיר כל שמי) לה' בגנוגא דען. ומד רותא דמיין, דביה זמין לזקנא לבריה דזרו, למגנעד חטמא. ומיהוא נוקבא, וופיק רותא מומחה סתיימה, זומין לאשראה על מלכא משיחא. דרכיב, (ישעה א) זונחה עלייו רום כי יומס קקבה וביביה רותח ויביה רותח ויביה רותח ויראת כי. הא הכא ארכע רוחינו, והא רותא חטא אמרן. אמר תלת.

כם רבי יוסי ואמר. ב' יומוי דמלכא ימושחא, לא יימרין מוד לח'ר, אליך' ליל' כתיב (ויהי הפט א ט) וילבד כל חווור. זאה חולקה, כלם ידרעו אותו למקטעם ועד גודלים. ובמהרוא ומנא, יטער עטיק יומין, רותא דגנפיק מומחה סתיימה דכלא, וכד' ישלו'ך דא, כל רוחין דלטפה.

תושבתקה. דיקנא דסתים ויקיר מכל פקוני. דיקנא דלא יעדין עליון ומפאיין. דיקנא דהיאתו תושבתקאה דכל תושבתקה. דיקנא דלא הווע בר' נשבעת נאמן דזעיר אfin. דיקנא דריה דזעיר אfin. דיקנא דריה פליאי בשערוי עדר בטבורה דלא. חווורא חווורא. חווורא לתלא נוקרא דזקירותן. טמירה דטמירותן. מהימנותא דקמיהמןוקה דכלא.

האנא, בעגיה דספרא, וחתית סותרים דפוקא קדישא, וחותית וסלק וחייב, במקורבתקא (ס"א דרכיב, דרכיב, (ויהי הפט א ט) ב' שוקולא, ותקי עד טבונרא. הווא דיקנא נוקרא, (ס"א קוויא זקראי דרכיב, זקראי דרכיב) זקראי דרכיב, זקראי דרכיב, מהימנה שליחא, זונגן ביה אלת עשר נביעין, מבעין דמשח רבotta.

טבא, בתקلت עשר תקונין מתפקנה.

הקנא קדמאה. מתקען שערא מלעילא, ושעריא מלהו תקונא מלהו דשער רישיה, דסליך, חד חוטק בא' מלהו, וחתית ומילק דזערובין, וחתית ומילק דזערובין, (ס"א דרכיב, דרכיב, (ויהי הפט א ט) ב' שוקולא, ותקי עד רישא דפוקא).

תקונא תניינה. מתקען שערא (ויהי הפט א ט) מרישא דפוקא, עד רישא אחרא דפוקא, בתקונא שkil.

הקנא תליתה. מאמצצעיתא דתחות (ס"א דרכיב, דרכיב, (ויהי הפט א ט) ב' שוקולא, ותשערא אתקפוק בהhoeoa ארכח, ומילא מלהי גיא, ומיהאי גיסא שערא, ומוקונא שלים סותריה דהואה ארכח.

הקנא ריבעהה. מתקען שערא (ויהי הפט א ט) מרישא דפוקא, מרישא קרא לישא חדרא, בתקונא שלילם.

הקנא חמישאה. תחות פוקא נפקיך ארכח אחרא, ב' שוקולא דרכיב, דרכיב, (ויהי הפט א ט) ב' שוקולא, ואילין תרין ארכח רישמיין על פוקא, מפקאן מפקאן.

הקנא שטיפאה. מתקען שערא, וסקליק ופקיך מלרע לעל לעריר דלעילא. וחתית מקרובקה זבוקמא טבא, עד רישא זפוקא דפוקא.

שערא לערישא דפתקאה דארכח אתקפוקה דפוקא.

הקנא شبיעאה. פסיק שערא, ואתקוןן פרון פפוחין, במרקובקה זבוקמא זבוקמא טבא, שפирן ויאן למזהוי. בגיניהון אתקפוקים עלאמא, הדר' הווא דרכיב, (ויהי הפט א ט) ב' שוקולא.

הקנא המכינה. נפקיך חד חוטא דשעריא סותריה זריךן דר' קרא, ומילאי זיל' סיים. עד טבונרא.

כ"ה סימן-ב' ב'	נשא - קל"א ע"א	לשון אהות:	ס' כו כוכן	ספר חותר	לשון אהות:	ס' כו כוכן	ה' סימן-ב' ב'	
ה' נימין דדריקנא קיריא על זהה, בחר נימא אתקכלו, ס"א בר טקאל אתקכלו) אמראי אלון אריבין, ואלון לא אריבין. אמראי (ס"ט) נימין דדריקנא לא אריבין בולי hei, וקסין. ואלון דרישא לא קשין, אלא שעינין.	תקונא תשיעאה. מתעררי ומתרבען שעורי דיקנא, עם אינון שערי דתליזין בשקלולא, (היל') ולא נפקי דא מן דא. תקונא עשייה. (חילזון) בחתון שעורי תחות דיקנא, וחפצי גברועא מהות דיינא.	לשה אהות:	ס' כו כוכן	ה' נימין דדריקנא קיריא על זהה, בחר נימא אתקכלו. דרישא אריכין על בתפין, למידג דרישא שיר. דלא נפקין נימא מן יימא, ומתחערן בשיעורא שלם. תקונא פירסר. דלא מלין שעורי על פוקא, וופוקא אתפוגי מבל סטרוי, ויאן שעורי שחור ליה.	תקונא חד סר. דלא נפקין נימא מן יימא, ומתחערן בשיעורא שלם. תקונא פירסר. דמלין שעורי בתחות דיקנא, מפאן ומפאן, ביקרוא יהא, ביבקרא שפירא. מփמיין עד טברא. לא אהוחוי (ס"א לאטמא) מבל אנפי מקרובא דבוסמא, בר אינון פפוחין שפירין חווורין, דמפרקן חיין על פלא, ריחוזין חדו לו זעיר א芬.	תקונא חד סר. דלא נפקין נימא מן יימא, ומתחערן בשיעורא שלם. תקונא פירסר. דמלין שעורי בתחות דיקנא, מפאן ומפאן, ביקרוא יהא, ביבקרא שפירא. מփמיין עד טברא. לא אהוחוי (ס"א לאטמא) מבל אנפי מקרובא דבוסמא, בר אינון פפוחין שפירין חווורין, דמפרקן חיין על פלא, ריחוזין חדו לו זעיר א芬.	תקונא חד סר תקונין אלון, נגידין ונפקין פיליסר מבעין דמשיח רבות, ונגידין לכל אינון דלפקא. וונדרין בההיא משחה. ומישיחין מלהווא משחה, דכתליסר תקונין אלוני. בכתליסר תקונין דיקנא יקיקיא, סחימתה דכללא, דעתיק דעתקין. מתורי מפוחין שפרון דאנפוי, נהירין אונפוי דערוי אונפוי, וככל חיוור (ס"א צו"ה) ושושן דאשפছן למפה, נהירין וממלתען מלהווא נהויא דלעללא. תקונין פיליסר אלון, אשכחו בדיקנא, ובשליחות דיקנא בתקונין, אהקר בר נש אונן. דבל דקמי דריקנא, פלי ביה מלהוננטא.	
ובגין דביגיד מומוחא למומוחא באינון נימין (אלל טהרבון לר' תנין טוחן ואתעדיד טר טוקא אונינו יטרכ) אינון לא אשתחחו קשישין. קאי טעםא. משות דאי ASHATCHHO קשישין, לא נגיד חכמה לא למומוחא בהו. ביגי בך, לית חכמה נקא מבר נש דאייהו קשישא (ס"א צ"א) ומאני דרוגנא. דכתב, (היל' (ב) דבורי חבקים בנהת נשבעים. ומחא אוליפא. קאן דשוווי דרישיה קשישן, לאו חכמה מומשכאה עפיה.	חנאן אצניעטה דספוא, תליסר תקונין אלון דמלין דיקנא זקניא, שבשייעאה (מיחו) משפחתי בעלםא, ומתחערן בתליסר פרעוי דרומח. ומאן דאוושיט גויה לאומאה, במאן דואמי בכתליסר תקונין דיקנא. האי באריך א芬. בזעיר א芬 בכמה. אמר לרבי יצחק, קום כויהן, וסלסל בפסללא דתקונא דמלכא (ס"א דיקנא) קדישא היאך לתפקנן.	תקונא אצניעטה דספוא, תליסר תקונין אלון דמלין דיקנא זקניא, שבשייעאה (מיחו) משפחתי בעלםא, ומתחערן בתליסר פרעוי דרומח. ומאן דאוושיט גויה לאומאה, במאן דואמי בכתליסר תקונין דיקנא. האי באריך א芬. בזעיר א芬 בכמה. אמר לרבי יצחק, קום כויהן, וסלסל בפסללא דתקונא דמלכא (ס"א דיקנא) קדישא היאך לתפקנן.	כם רבי יצחק, פתח ואמר, (ס"ה) מי אל במו'נו שא צו' וגוו', ישוב ירחמו' וגוו', תפן אמת ליעקב וגוו'. פאנא, תליסר מלילין אהוחין הכא, וכבלחו נפקין פיליסר מבועין דמשיח רבות דתיקוני (ה' קיל'יא טב' דיינא קדרישא. עתיקא דעתתקין. טמירא דטמירין. פאנא, תקונא דדריקנא טמיר וסתים, טמיר ולא טמיר. סטם ולא סטם. בתקונא לאא סטם. תקונא קדרקאה. קאן פאנן, דבל שערא וشعרא וככל נימא ונימא לא מנדרבקא להברטה. וושאנו נימין דדריקנא לאתקנא, מתקונא דשער רישא.	ה' נימין דדריקנא קיריא על זהה, בחר נימא אתקכלו. דרישא אריכין על בתפין, למידג דרישא שיר. דלא נפקין נימא מן יימא, ומתחערן בשיעורא שלם. תקונא פירסר. דלא מלין שעורי על פוקא, וופוקא אתפוגי מבל סטרוי, ויאן שעורי שחור ליה.	תקונא חד סר. דלא נפקין נימא מן יימא, ומתחערן בשיעורא שלם. תקונא פירסר. דמלין שעורי בתחות דיקנא, מפאן ומפאן, ביקרוא יהא, ביבקרא שפירא. מփמיין עד טברא. לא אהוחוי (ס"א לאטמא) מבל אנפי מקרובא דבוסמא, בר אינון פפוחין שפירין חווורין, דמפרקן חיין על פלא, ריחוזין חדו לו זעיר א芬.	תקונא חד סר. דלא נפקין נימא מן יימא, ומתחערן בשיעורא שלם. תקונא פירסר. דמלין שעורי בתחות דיקנא, מפאן ומפאן, ביקרוא יהא, ביבקרא שפירא. מփמיין עד טברא. לא אהוחוי (ס"א לאטמא) מבל אנפי מקרובא דבוסמא, בר אינון פפוחין שפירין חווורין, דמפרקן חיין על פלא, ריחוזין חדו לו זעיר א芬.	תקונא חד סר. דלא נפקין נימא מן יימא, ומתחערן בשיעורא שלם. תקונא פירסר. דמלין שעורי בתחות דיקנא, מפאן ומפאן, ביקרוא יהא, ביבקרא שפירא. מփמיין עד טברא. לא אהוחוי (ס"א לאטמא) מבל אנפי מקרובא דבוסמא, בר אינון פפוחין שפירין חווורין, דמפרקן חיין על פלא, ריחוזין חדו לו זעיר א芬.	תקונא חד סר. דלא נפקין נימא מן יימא, ומתחערן בשיעורא שלם. תקונא פירסר. דמלין שעורי בתחות דיקנא, מפאן ומפאן, ביקרוא יהא, ביבקרא שפירא. מփמיין עד טברא. לא אהוחוי (ס"א לאטמא) מבל אנפי מקרובא דבוסמא, בר אינון פפוחין שפירין חווורין, דמפרקן חיין על פלא, ריחוזין חדו לו זעיר א芬.
ה' נימין דדריקנא קיריא על זהה, בחר נימא אתקכלו. דרישא אריכין על בתפין, למידג דרישא שיר. דלא נפקין נימא מן יימא, ומתחערן בשיעורא שלם. תקונא פירסר. דלא מלין שעורי על פוקא, וופוקא אתפוגי מבל סטרוי, ויאן שעורי שחור ליה.	תקונא חד סר. דלא נפקין נימא מן יימא, ומתחערן בשיעורא שלם. תקונא פירסר. דמלין שעורי בתחות דיקנא, מפאן ומפאן, ביקרוא יהא, ביבקרא שפירא. מփמיין עד טברא. לא אהוחוי (ס"א לאטמא) מבל אנפי מקרובא דבוסמא, בר אינון פפוחין שפירין חווורין, דמפרקן חיין על פלא, ריחוזין חדו לו זעיר א芬.	תקונא חד סר. דלא נפקין נימא מן יימא, ומתחערן בשיעורא שלם. תקונא פירסר. דמלין שעורי בתחות דיקנא, מפאן ומפאן, ביקרוא יהא, ביבקרא שפירא. מփמיין עד טברא. לא אהוחוי (ס"א לאטמא) מבל אנפי מקרובא דבוסמא, בר אינון פפוחין שפירין חווורין, דמפרקן חיין על פלא, ריחוזין חדו לו זעיר א芬.	ה' נימין דדריקנא קיריא על זהה, בחר נימא אתקכלו. דרישא אריכין על בתפין, למידג דרישא שיר. דלא נפקין נימא מן יימא, ומתחערן בשיעורא שלם. תקונא פירסר. דלא מלין שעורי על פוקא, וופוקא אתפוגי מבל סטרוי, ויאן שעורי שחור ליה.	ה' נימין דדריקנא קיריא על זהה, בחר נימא אתקכלו. דרישא אריכין על בתפין, למידג דרישא שיר. דלא נפקין נימא מן יימא, ומתחערן בשיעורא שלם. תקונא פירסר. דלא מלין שעורי על פוקא, וופוקא אתפוגי מבל סטרוי, ויאן שעורי שחור ליה.	ה' נימין דדריקנא קיריא על זהה, בחר נימא אתקכלו. דרישא אריכין על בתפין, למידג דרישא שיר. דלא נפקין נימא מן יימא, ומתחערן בשיעורא שלם. תקונא פירסר. דלא מלין שעורי על פוקא, וופוקא אתפוגי מבל סטרוי, ויאן שעורי שחור ליה.	ה' נימין דדריקנא קיריא על זהה, בחר נימא אתקכלו. דרישא אריכין על בתפין, למידג דרישא שיר. דלא נפקין נימא מן יימא, ומתחערן בשיעורא שלם. תקונא פירסר. דלא מלין שעורי על פוקא, וופוקא אתפוגי מבל סטרוי, ויאן שעורי שחור ליה.		

ב' שמות-ב' כ' תמונה	נשא - קל"א ע"ב	לשונה אחורית:	ס' כו כוכן	ספר חותר	لשונה אחורית:	ס' כו כוכן	תלתין וחד צלמיין, פקיפין שלטין, לאתעינא (ס"א לאתפישנא) (ס"א לאתפישנא) (ס"א לאתפישנא)
		במוציאותיהם כל חתאמם, תשעה. תתן אמרת עלקב, עשרה. חסד לאברהם, חד סר. אשר נשבעת לאבותינו, פרסר. מימי קדם, תליסר. לקובלי דא, אל רחומות ותונון וגו', ואנוון לתפה.			במוציאותיהם כל חתאמם, תשעה. תתן אמרת עלקב, עשרה. חסד לאברהם, חד סר. אשר נשבעת לאבותינו, פרסר. מימי קדם, תליסר. לקובלי דא, אל רחומות ותונון וגו', ואנוון לתפה.		
		ואין פיקא, משה אמר לא אמר אלין עלאי. (ס"ג) אלא, משה לא אצטריך, אלא לאarter דידיינה אשכח, ובאarter דידיינה אשכח, לא בעי דידי, למינר. ומשה לא אמר, אלא בעידנא דידייל חабו, וידיינה הורה פלייא, ובגניעין בך לא אמר משה, אלא באarter דידיינה אשכח. אבל בהאי אחר, סדריא דשבחא דעתיק יומין מסדר נבייה.			ואין פיקא, משה אמר לא אמר אלין עלאי. (ס"ג) אלא, משה לא אצטריך, אלא לאarter דידיינה אשכח, ובאarter דידיינה אשכח, לא בעי דידי, למינר. ומשה לא אמר, אלא בעידנא דידייל חабו, וידיינה הורה פלייא, ובגניעין בך לא אמר משה, אלא באarter דידיינה אשכח. אבל בהאי אחר, סדריא דשבחא דעתיק יומין מסדר נבייה.		
		ויבנין פליסר חוקניין דידיינה עלאה קדישא, טמייא דטמיין, פקיפין, למברא ולאכפיה כל גורי דיביגן, כאן חמי דידיינה עלהא קדישין, טמייא דטמיין דלא אכפיך (ס"א אacctט) קבניה. ובגין בך, כל שעורי קשישין, ופקיפין בתקוניין (ס"ג קמ"ב ע"א).			ויבנין פליסר חוקניין דידיינה עלאה קדישא, טמייא דטמיין, פקיפין, למברא ולאכפיה כל גורי דיביגן, כאן חמי דידיינה עלהא קדישין, טמייא דטמיין דלא אכפיך (ס"א אacctט) קבניה. ובגין בך, כל שעורי קשישין, ופקיפין בתקוניין (ס"ג קמ"ב ע"א).		
		ואין פיקא, אי כי הא שעורי דלחתא, איןון אויכמי, אמא לא הו דא. כדא. דתניא כתיב, שי השווים קוווצחו תלתלים שחזרות בעורוב. וכחיב, (ס"ג) ושער רישיה בעמר נקא. לא קשיא, הא בידינה עלאה, הא בידינה פאה. ועל דא, כד אתייהיבת אויריאם לשישראל, אתייהיבת באש שחרורה על גפי אש לבה.			ואין פיקא, אי כי הא שעורי דלחתא, איןון אויכמי, אמא לא הו דא. כדא. דתניא כתיב, שי השווים קוווצחו תלתלים שחזרות בעורוב. וכחיב, (ס"ג) ושער רישיה בעמר נקא. לא קשיא, הא בידינה עלאה, הא בידינה פאה. ועל דא, כד אתייהיבת אויריאם לשישראל, אתייהיבת באש שחרורה על גפי אש לבה.		
		ועקרא דמלחה משום קבוני שעורי בגוני דטמונא אשכחחו לאחמנשכא למומחה ולטפאה ואינוון לעילא מן דידיינה בלחוזדיי הווא. ובכל תקוניינו בלחוזדיון אשכחחו. דידיינה בלחוזנייה.			ועקרא דמלחה משום קבוני שעורי בגוני דטמונא אשכחחו לאחמנשכא למומחה ולטפאה ואינוון לעילא מן דידיינה בלחוזדיי הווא. ובכל תקוניינו בלחוזדיון אשכחחו. דידיינה בלחוזנייה.		
		תקוניין קרממה תקונא דשארי טרוייא דשערוי דפליני מhai סבא. דידיינה לא אשכחח אלא (חומייא תלאי) המכונה קדישא, (ס"א טמיין דושאי) ודקה לא פריש הבני, דקה לא הו. אלא תקונא דא, דנקחת מן רישא דשערוי דרישא, הבני אשכחח. (חס' אאנ).			תקוניין קרממה תקונא דשארי טרוייא דשערוי דפליני מhai סבא. דידיינה לא אשכחח אלא (חומייא תלאי) המכונה קדישא, (ס"א טמיין דושאי) ודקה לא פריש הבני, דקה לא הו. אלא תקונא דא, דנקחת מן רישא דשערוי דרישא, הבני אשכחח. (חס' אאנ).		
		ומהו דידיינה אשתחמודע, כל מה דהוי ברישא, דאלף עליון דחתמיין (ס"ג אנק עליון חמיין) בזקאה דרכיה. זקאה, דקביל כל עזקון.			ומהו דידיינה אשתחמודע, כל מה דהוי ברישא, דאלף עליון דחתמיין (ס"ג אנק עליון חמיין) בזקאה דרכיה. זקאה, דקביל כל עזקון.		
		אורכאה דכל שערא, דנקחת מוקמי אונזוי, לא הו ארייקא. ולא אתרדק דא בדא, ולא (ס"ג בילא) בחתמיין. אלין שעירין. מדכדרין אטמישכו (ס"ג אלין סבר עזקון אלין שעירין אוריינטאליסט) ומלין.			אורכאה דכל שערא, דנקחת מוקמי אונזוי, לא הו ארייקא. ולא אתרדק דא בדא, ולא (ס"ג בילא) בחתמיין. אלין שעירין. מדכדרין אטמישכו (ס"ג אלין סבר עזקון אלין שעירין אוריינטאליסט) ומלין.		
		ושירורא דתקונא קדמאתה, הילמיין ומד כווצי, שקיין, אטמישכו עד יישנא דפומא. וזלחה מאה ומשען נימין אשפחון בכל קווצאikoוצא. הילגון וחד קווצי שקיין, דבבו בתקונא קבנאה פקיפין, לאכפיה לא קווצא, כחתפרשין בחושבון א"ל. מהרו א"ל. פקיף כובל, ובכל פקיף כובל, שקיין, אטמישכו עד יישנא			ושירורא דתקונא קדמאתה, הילמיין ומד כווצי, שקיין, אטמישכו עד יישנא דפומא. וזלחה מאה ומשען נימין אשפחון בכל קווצאikoוצא. הילגון וחד קווצי שקיין, דבבו בתקונא קבנאה פקיפין, לאכפיה לא קווצא, כחתפרשין בחושבון א"ל. מהרו א"ל. פקיף כובל, ובכל פקיף כובל, שקיין, אטמישכו עד יישנא		

לשנה זאת: כו' יוכן ס' ב' נובון-שב' :

שם שמש צדקה וופא בכוניה. ועוד דאנא ידענא דאנפאי נהיין, ומ��ה לא ידע ולא אסתפל. הרא הוא דכתיב, (שמות ל) ומ��ה לא ידע כי קידר עוד פניו.

יעוד, דאנא חמ' בעין, פלייסר כקילין גליפין קפאי, ונהיין כבוצין. ובכ' אסתפליש כל חד מגניינו מפומיכן, אסתפליך ואחתהון, ואעתער וואתטפל בטמירותא דקידניא, וכל אתריגן אשפהון. ובעוד דכל סדר מתפשט בפומיכו, נהיר ואתעטר בעטרא קדישא, ואתפקן ואתטפל, ואסתפאים לאסתפרשא, סליק ואתעטר בעטרא קדישא, ואתפקן ואתטפל, ויזיב בתיקוני דידיינא קדישא, וכן לכל חד וחד. אוזדרו רבינו קדישין.

דרה בקיוקא דא, לא יהא עד דיתמי מלכא משיחא.

קום רבי חזקיה תנינית, ואוקיר תיקונא תלטא. דידיינא קדישא. פנא, עד לא קם רבי חזקיה, קלא נפק ואמר, אין מלך אשר עשה שמי שליחות. אתריגיש רבי שמעון ואמר, ורקאי כל חד וחד באתריה. ואנא, ורבי אלענער ברוי, ורבי אבא, אשთלים שלימתח עלה.

קום רבי חייא. קם רבי חייא, פתח ואמר, (טהרא) ואומר אהה יי אלהים הבה לא ידעתי דבר כי נער אנכי. וכי ירמיה לא היה ידע למלא, וזה כמה מלולין נפקי מפומו, עד לא אמר דא. והוא אמר מלחה כדיבא, דכתיב הנה לא ידעתי דבר. אלא (גא) חס ולשות דאייהו אמר על דא.

אללא הכי פנא, מה בין דבר לאומיה. אפיקרה הוא דלא בעי לארמא קלא, (וד' גיג' ע"ד) דבר, בעי לארכא קלא, ולארכזא מלון.

רכחיב, (שמות ס) וידבר אליהם את כל הדברים להאה לאמר. ונתנא, כל עולם שמעו להוא דבר, וכל עולם אודעונו. ובין בעקביב וידבר, ולא כתיב ויאמר. אויף הכא כתיב הנה לא ידעתי דבר, לארכזא מלחה ולואחא ברוח קדשא לאעלמא.

אי הכא, היא כתיב (טהרא) וידבר יי אל משה לאמר. אללא, מאן הויא נבייה עלהה כמשה, ולא זכה בר ניש בזוויה. הרוא שמע דבר בהביה, ולא דחיל, ולא אודעונו. ושאר נביאים אונדעונו, אפילו באמידה, ודחלין בריחילו.

ויתנא, תקונא קדמאה דידיינא, ותיגינא לאתבא (ס' לאתיהא) (ס' לאטבש) לתלתאה. דכתיב, (ז"ב) כן כל אלה יפעל אל בעמיהם שלש עם גבר. (טהרא ט"ז) ותא חי דתרין תקונין קדמאין למיתר לתלתאה הוו, דרווא:

תקונא תלטא. מאמצעתא דתורת חוטמא, מתחות פרין נוקבין. נפיק

לשון הארץ: כו סוף :ב' - נושא - קלו"ב ע"ב

דאלין תלסTro, אשכבה דיקנא דמלכא עתיקה זקירא מפלה. כלא בחד
אייה טמירה זקירא.
ובגון דאייה זקירא זמיירא מפלה, לא אדריך בה אתר דאוניטא (ס"א
לא אדריך אוניטא), ולא אתגליליא. ומה דיקנא אתגליליא. דיקנא דכהנא
רבא עלאה. ומהאי דיקנא, נמיות לדיקנא דכהנא ורבא דלטפא. (ס"א רבקא
וכמש רבא) דיקנא דכהנא זקייניא תקונין אטפזון. ובגון פך, פמניא
תקונין לכחנא רבא. בד משחא נחית על דקניתה, הרא הווא דכטיב, (חלהם
כל פשען בטוב על הדריש וירד על סקון וגוז).
ומנא לנו. דכטיב, (חלהם כל) שבת אהדים גם ימד. גם לרובות כהן גדול
דლטפא. הכל זמנא דכהנא ורבא דלטפא, ממשש בכהנא ורבא,
בכוביל כהן גדול דלעיזלא, ממשש בכהנא ורבא.
הא תקונין טה, זדיקנא דעתיקא סתימא דכלה. אמר ליה רבי שמעון,
יאות אנט רבי יצחק. למחמי בזקיירא זתקוני זדיקנא, וסביר אפי
דעתיק יומין. עתיקא דעתיקין, זבאה חילזק, זבאה חילזק עמכון בעלמא
דANTI.
תקונין תנינא. מתקון שערא, מרישא דפומא, עד רישא אחריה דפומא,
בחיקונא שקלל.
ком רבי חזקה, וקאים בקיום, ואוקרי יקראי דתקונן דא זדיקנא קדישא.
גם רבי חזקה, שאורי ואמר, (יש השווין) אני לדודי ועלי נש��תו מי
גרום שם אני לדודי. מושם דעתלי נשוקת.
מסתכל הויינה, וארו חמיה, הוהו זקירא דבציא עלהה, נהיר וסליק
לטלת מאה וחמש וחמשין עיבר. תחר השוך הוה אתקשי בההוא
ברזעא, קמאן דאטחס ביהוא ברזעא עמייקא, דטימוי מתפליגון, ונבדירין,
ונגדיין בל עיבר, מפה דעלוי, וסליק הוהא הוהא הוהא, בשפתא דימא עלהה
עמייקא, הכל פחתין טבן זקיירין, בההוא פחה אתחפהן.
אנא שאיל מהם (ס"א ט), פשרא דתמיית. פחתו ואמרו, נושא עזון חמיכא.
אם, דא הוא תקונין תנינא. יתיב. אמר רבי שמעון, האיקנא אתקשר
(ס"א אונט) עלמא. בריך אנט רבי חזקה, לעתיקא דעתיקין.
אבל רבי שמעון, צלחו בוצינין חבירין, דאטחין בהאי זוקא קדישא.
אסקדניא עלי שמייא עלאין דעלאיין. ואערצע קדישא עצמה עלהה.
דאנא חמיה השטא, מה דלא דקאי בר נש, מייקא דסליק משה זמנא
תקונין לטורא דסיני. דאנא חמיה אונפי זהירין, כהדורא דשם שא
מקיפא, זוממי למיפק באסוטה לעלמא. דכטיב, (מלאכט) ווודה לךם זייאי

לעב ג' שיטות: ב' תומו כח קהלה ספר הלשון אחתה: כו ניסן

שְׁפָכָה לו. מִתּוֹ שְׁפָכָה לו. בַּמָּה דָאַת אָמֵר (א"ט) וְחַמֶּת הַמֶּלֶךְ שְׁפָכָה,
שְׁכִיף מְרוֹגַזָּה.

דָּבָר אַחֶר. שְׁכִיךְ בְּרוֹגַזָּה, הָרָא הוּא דְקַחְבֵּב (בְּדִיבָר) וְאָמַר בְּכָה אֵת עֲוֹשָׂה
לֵי הַרְגִּינִּיאָה דָרְגוֹג. דָא הוּא דְקַחְבֵּב (בְּדִיבָר) וְאָמַר בְּכָה אֵת עֲוֹשָׂה
אֲשֶׁר הַעֲמָם שְׁנִי אַלְהִינוּ. רְחַמִּי דְרַחְמֵי.

דָּבָר אַחֶר, שְׁפָכָה, שְׁמָא דְכַלְלֵי לְלַשָּׁן, וּקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא מַעֲבֵר
רוֹגַזָּה, וְאַנְחָה בֵּיהּ לְזַעַר אַגְּפָנִין, וּמַעֲבֵר עַל לְלַשָּׁן דְלָבֶר.
דְּרַחְנָיא. אַרְחָא, עַלְהָא דְרַקְינָא קְדִישָׁא, וְעַלְהָא עַקְבָּא דְעַמְקָעָקָה (ברישוף)
תְּחוּזָה נַוקְבִּי דְחַזְקָא דְעַמְקָעָקָה. הַכְּאֵי אַרְחָא דְלַתְמָא. שְׁקִילָן אַיּוֹן
בְּכָלָא. זָא (קְדִיגָּעָן) לְעַיְלָא, זָרָא לְתַמָּא. לְעַיְלָא, עַוְרָב עַל פְּשָׁע. לְתַמָּא,
לְאַל הַחַזִיקָה לְעַד אָפָוּ. וְתַגְנִין, לְאַל הַחַזִיקָה: דָלָא אֵית אַטָּר לְמִימְבָּר. בַּמָּה
דְלַעְלָא יְהִיב אַתְרָא לְאַעֲבָרָא. בַּךְ לְתַמָּא, יְהִיב אָמֵר לְאַעֲבָרָא.
הָנָא, בְּכָל אָמֵר דְבָהָא עַתְקִיא אַטְקִירָא דְכַלָּא אַרְחָא אַתְגָּלְיאָ, טַב לְכָלְחוּ
דְלַתְמָא, דְהָא אַתְחָזִי עַיְטָא לְמַעֲבֵד טַב לְכָלָא. מְאן דְסִיטָם וְלֹא
אַתְגָּלְיאָ, לִתְהַעַטָּא, וְלִיתְהַעַטָּא, וְלִתְהַדְעָה, אַלְאָ הוּא בְּלַחְדוֹדָי. בַּמָּה
דְעַדְןָן עַלְהָא, לִתְהַדְעָה לִיהְיָה אַלְאָ הוּא עַתְקִיא דְעַתְקִיא. וְעַל הַאִי כְּתָבָה,
(תַּהֲלִים י'ב) מִכְה גְּדָלֵי מַעַשְׂךְ יְיָ מִאֵד עַמְקָו מַחְשִׁבָּתִיךְ. אָמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן
יְתַפְּקִינוּ נַעֲךְ לְעַלְמָא דְאַטְיִי גַּעַם עַתְקִיא דְעַתְקִין.

הָתְקִ�וָּא שְׁתִיקָּה. מַתְפָּקִין שְׁעָרָא וּסְלִיק מַלְרָעָעָל עַלְיָא, וְתַפְּיִי מַרְכּוֹבָתָא
דְבִיסְמָא טָבָא עַד רַיְשָׁא צְפּוֹמָא דְלַעַלְלָא. וְנַחַת שְׁעָרָא (ז'ישׁוֹן)
לְרַיְשָׁא דְפַתְחָא זְאַרְחָא תְּפָהָה דְפּוֹמָא.

קוּם רַבִּי יִשָּׂא אַתְקִ�וָּן תְּקִ�וָּא דָא. קָם רַבִּי יִשָּׂא, בְּמָה זָאָמָר, (שְׁעָרָא) וְחַסְדִּי
מַאֲמָךְ לֹא יְמֻושָׂן, וּבְכִתְבֵּי (שְׁעָה י) וּבְחַסְדֵּן עֲוֹלָם רַחְמָתִיךְ, הַגִּי קְרָאִי
קְשִׁין אַתְרָא.

וְלֹא אַקְשָׂו, דְתַגְנִין, אֵית חַסְד וְאֵית חַסְד. אֵית חַסְד דְלָנוֹ, וְאֵית חַסְד
דְלָבֶר. חַסְד דְלָנוֹ, הָא דְאַמְרוֹן דְעַתְקָא דְעַתְקָין, וְהָא סְתִים בְּסַטְרָא
דָא דְרַקְינָא, דְאַקְרִי פָּאת בְּזָקָן. וְלֹא בְּעַיְ בְּנָשׁ לְחַבְלָא הָאִי סְתִרָא,
מְשׁוּם הָאִי חַסְד דְלָנוֹ דְעַתְקָא יוֹמִין. וְיִגְיָן כֹּה, בְּכָהָן דְלַתְמָא כְתִיב בְּיהָה
(וּקְרָא א') לֹא יָקְרַחָה קָרְתָּה בְּרָאָשָׁם וּפְאַתְקָנָם לֹא יְגַלְּחוּ. מְאי טַעַמָּא.
בְּגַיְן דָלָא לְחַבְלָא זְוֹרָחָיו דְחַסְד דְעַתְקָא, דְכַהֵן מַסְטָרָא דָא קָא אַתְיִי.
וְתַאֲאַבְנִיעָתָא דְסְפָרָא, בְּכָלָא אַצְטְרִיךְ חַסְד לְאַרְבָּאָה וּלְמַבְנִי, וְלֹא
לְקַטְעָא לִיהְיָה, וְלֹא אַשְׁעָא מַעַלְמָא. וְהָא דְקַמְבֵב וְחַסְדִּי מַאֲמָךְ לֹא
יְמֻoshָׂן, חַסְד דְעַתְקָק יוֹמִין. וּבְחַסְד עֲoָלָם, חַסְד דְאַקְרִי חַסְד עֲoָלָם, וְהָא

לשון הארץ: כו נינז' ב' - נושא: נשות - קלען ע"א

חד אַרְדָּרָא, וְשֻׁעֲרָא אַפְּסִיקָן (כ"א אַתְּפָקָן) בההוֹא אַרְחָא. אַמְּנָי אַתְּפָקָן. מְשׁוֹם (דְּתַבֵּב וְעַכְרָב עַל פְּשָׁע) דְּהָאֵי אַרְחָא אַתְּפָקָן? לְאַעֲבָרָא בֵּיה. וּבְגַן כֵּד, יִתְּבֵר חַחָות נַקְבָּה חַוְטָמָה הָאֵי אַרְחָא. וְשֻׁעֲרָא לְאַתְּבֵרְבָּא הָאֵי אַרְחָא, מְשׁוֹם דְּכַתְּבֵב וְעַוְרָב עַל פְּשָׁע, לְמִימְבֵּךְ אַעֲבָרָא עד עַל פּוֹמָא קְדִישָׁא, דִּימָא סְלָחָתִי. וְאָמָר, כִּמֵּה עַרְקִיקִיאוֹת מְתַחְאָן לְהָהּוֹא פּוֹמָא, וְלֹא אַתְּגַלֵּל לְחֶדֶם מְנִיחָה, דְּהָא אַסְתָּלָק וְאַמְּעָטָר, דִּיעַד וְלֹא יַדְעַ.

הָאָנָּא, בְּגַנְעָוָתָא דְּסִפְרָא, מְחוֹן דְּתַבֵּב פְּשָׁע. זָכוּ עַוְרָב, לֹא זָכוּ פְּשָׁע. פָּאָר טַשְׁע עַבְרָב עַל פְּשָׁע, שַׁעַר אַקְרָבָס שְׁלָמִים, לֹא זָכוּ וְעַבְרָב עַבְרָב (הָאָר) בְּצָעֵיר אַפְּנִין.

מַאי בֵּין הָאֵי לְהָאֵי. בְּצָעֵיר אַפְּנִין, בְּדַבְּרֵת הָהּוֹא אַרְחָא מְתַחְאָן נַקְבָּה חַוְטָמָוי, בְּתִיבָּה, (כְּמוֹרָבָה) וַיַּחֲרֵר אַפְּנִין יְמִין גַּמְלָךְ, בְּגַפְרֵיךְ רַוְחָא דְּרוֹגָזָא מְאִינָן נַקְבָּה, וּמְאָן דְּאַשְׁבֵּחַ קְמִיהָ, אַזְׁיל וְלֹא אַשְׁתַּחַכָּה. הָדָה הָוָא דְּתַבֵּב, (שְׁעִירָה) פִּי רֹוחַ יְיָ נְשָׁבָה בּוֹ וְאַיְגָגָה (סִיאָרָה עַבְרָה בְּאַוְנוֹן). בָּאַרְיִיךְ אַפְּנִין בְּתִיבָּה, (מִיחָה) וּעַוְרָב עַל פְּשָׁע וְתִכְּבֵב, (אַבְרָהָם) וְרוּחַ עַבְרָה וְתַסְתְּהָרָם. וְתָאָנָּא, הָכָא בְּתִיבָּה, עַוְרָב עַל פְּשָׁע בְּהָהּוֹא אַרְחָא. הַקְּפָם, (שְׂמָחָה) עַבְרָב יְיָ לְבָנוֹף אַתְּמָאִים.

וּבָאָה חַוְלָקִיהָ דְּמָאָן דְּזָכֵר לְהָאֵי. וְהָאָה תְּקוֹנָא תְּלִיתָהָא, (אוֹתָהָא) דְּדִיקָנָא יְקִרְאָא קְדִישָׁא עַלְלָא עַתְּקִיאָ דְּעַתְּקִיאָ. אַמְּרָר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, וְקָדֵי קְזָשָׁא בְּרִיךְ הָוָא וְסִיגִּי אַוְטָבָא לְהָ, וַיְחִידֵי לְאַנְגָּא עַלְהָ.

וְתָאָנָּא, מַאי דְּתַבֵּב, (שְׁעִירָה) שַׁוְשָׁן אַשְׁלִישׁ בֵּין, בְּעַתֵּק יְוָמִין אַתְּמָרָם. הָדָה הָוָא חַדוּתָא דְּכָלָא. תָּאָנָּא, בְּשַׁעַתָּא דְּאַתְּגָלְלִי הָאֵי אַרְחָא דְּדִיקָנָא דְּעַתְּקִיאָ יוֹמִין. בְּלָהָו מַארִי דִּיקְבָּא וְיַלְלָה. וּמְאַרְיָהָוּן דִּידְגָּא סְתִימִין וְשִׁתְמִיקָן, וְלִילָּת דִּיְפָהָה פְּטָרָא לְאַבְאָשָׁא. מְשׁוֹם דְּהָאֵי אַרְחָא אַתְּגָלְלִיאָ לְמַקָּנָא. וּמְהָאֵי, מַאן דְּאַתְּהִיד (כ"א אַזְּהָבָה) וְאַזְּהָר (שְׁמָשׁוֹת אַוְתָּהָסְטָה לְשִׁיטָּקָה וְסְפָאָה הָוָא צָאָן דְּזָהָבָה אַזְּהָבָה) לְשִׁתְקָהָה, לְהָאֵי אַרְחָא רַשִּׁים, דְּהָוָא סִינְגָּא דְּעַתְּקִיאָ קְדִישָׁא.

תְּקוֹנָא רַבִּיעָה, מְתַחְקָן שֻׁעֲרָא (וְהָהָר) חַחָות פּוֹמָא, מְרִישָׁא דְּהָא לְיִשָּׁא חַדָּר. הָדָה הָוָא בְּתִיבָּה, (מִיחָה) לְשֻׁאָרִית נְחַלְוָה. כִּמֵּה דְּאָתָּה אַמְּרָר (מלכים ב' יט) וּבְשָׁאת תְּפָלָה בְּעֵד הַשְּׁאָרִית הַגְּמַצָּה. הַגְּמַצָּה מְפַשֵּׁת דְּכַתְּבֵב, (בְּפָמָה) שָׁארִית יִשְׂרָאֵל לֹא יַעֲשֶׂוּ עַלְהָ.

תְּקוֹנָא חַמִּישָׁה. נְפִיק אַרְחָא אַחֲרָא מְתַחְאָה פּוֹמָא, הָדָה הָוָא דְּתַבֵּב, (מִיחָה) לֹא הַחֲזִיק לְעַד אַפְּוָן. קוֹם רַבִּי יוֹסִי. קוֹם רַבִּי יוֹסִי, פְּתָח וְאָמָר, (זהלָם קְפָד) אֲשֶׁרִי הַעַם שְׁכָבָה לוֹ אֲשֶׁרִי הַעַם שְׁיִי אֶלְהָיו. אֲשֶׁרִי הַעַם

ש"ב - שנות-ibus: כח פנוי	ספר הוחר	ש"ב - שנות-ibus: כח פנוי
כם רבי אלעזר (בריה), במתח ואמר, הכל תלוי במצוול, ואפלו סבר תורה שבהיכל. מליה דא אוקימנא בספרא דצניעותא, והכא אית לסתה לא, וכי הפל תלוי במצוול, ומגנין. סבר תורה קדש, ונטקנו קדש, וההיכל קדש. ובכתיב (שעה 1) זקרא זה אל זה ואמר קידש קידש קידש, הא תלת אנון. וספר תורה. לאקבילוון. נרטקנו קדש, וההיכל קדש, והוא קדש. וთורה נתנה בשלש קידושות. בשלש מעלות, בימים שלשה, שכינה בשלש, להות וארון והיכל בספר תורה פlia, ואיתו פלא במצוול, וכתיב (ויהי) ומאותות השם אל פחתו. מאן דאייה בקידושות הכל לו להוי פלא במצוול.	אלא כי אוקימנא בספרא דצניעותא, הא חוטא יקירה קדייש, הכל שעיגן זדריקנא פליין ביה, אוקרי מזל. מאי טעם. מושם הכל קדשי קידושן דקידושא, בהאי מזלא פליין. וספר תורה, אף על גב דאייה קידוש לא חל עלייה עשר קידושים עד דעניל למייל. פיוון דעניל להיכל, אוקרי קידוש בעשר קידושים. בגוונא דעליא לא תקורי היכל, אלא כד אתחדרן עשר קידושים. ותנא, הכל תלוי ב评判, דאייה הא חותא יקירה קדייש, הכל שעירון פליין ביה.	הוא אהרא דזעיר אגפין, דכתיב, (להלן טט) אמרתי עולם חסד יבנה. ודאי חסד דעתיק דעתיקין, הוא חסד דקשות. וחסד דקשות לאו בחשי וגוא אתмар, אלא בחשי גושמאת. ובין לך כתיב, (מלח 2) כי חפי חסד הו. דא הוא תקונא שאליה דידיינא יקירה, דעתיק דעתיקין. תקונא שביעאה. פסיק שערא, ואתחנן פרין פוחין בתקוריבת דובסמא, שפירין ואין למזהן.
אמאי קידושן דקידושא, בהאי מזלא פליין מזל. מאיר עליון. וספר תורה ובגין בה אהיה תליא. וביה פליין כל מיל דעלמא עליון ותפאיין. וපלו סבר תורה שבהיכל, דמתעדר בעשר קידושים, לא נפיק מפלליה עם שאר קידושין וכלהו פליין בהאי. ומאן דחמי להאי תקונא, אתחפשן חויביהן מkapיה ומתקבiffin, הדא הוא דכתיב, (מלח 1) יכמוש ענותינו. אמר לייה רבי שמעון. בריך ברי לודשא זדרישין. עתיק מפלא.	פיה רבי שמעון. מתעדרין שערין עם אינון שעיר דפליאן, לא נפיק דיא מן דיא. קום רבי אבא, קם רבי אבא ואמר, אלין (איין) שערין דמתעדרין עם אינון דפליאן. אקורין מצולות ים. מושם דנקמי מומורי מוחא, ומהאי אתרא רמוני, בל מאירי דטבעין חומי דרבני נישא ומתקבiffin. אמיר רבי שמון, בריך ביה לעתיק יומן.	פיה רבי שמעון. מתקונא זדרישין בעשיטה קדיא. כלחו סדא בשתה קדיא. תניא, פד אתגליין פרין פוחין אלין, אתחשי זעיר אפין בחדרותא. וכל איון בווצניון דלפתא, בחדרותא. וכל אינון דלפתא, נהרין, וכל עלמיון סדא, ישלימין מכל שלימימותא. וכלה סדא נהרין. וכל טיבו לא בספיק. כלחו אתגליין בששתה קדיא.
תקונא תשיעאה. נחתין שעיר תחות דיקונא, ומחניינ בגרונא החות דיקונא. קום רבי יהודה. קם רבי יהודה במתח ואמר, (שעה 2) ערין צידים ובמולות עבר מאני פרח יי גו'. מפיק פרח יי גו'. הוא אתקונע דמאן דאייהו לבר, פחד יי אתקוני. ומבדר גאונ, אינון שעיר תחות דיקונא, ואתקונע בדור גאונ, פרי. תקונא שעירא, (שעה 2) תפמן אמת לעתקב. וחד סר, דלא נפקי נימא מן נימא, חсад לאברך.	תניא, אלין פוחין סטפימין, נהרין וחוריין דתדריא. ומעהן בחדרין لتחלת מהה ושבעין עיבר. וכל שיטתא תקונן קידמאן דבדיקונא ביה כלילן. הדא הו דכתיב, (מלח 2) ישוב ירחמנן. ישוב, מכלל דזקונין טמירין, זוקניין אטגלין. הכא, הוא ישוב ירחמנן. ביה דלפתא, הואה ואקטה. דא הוא תקונא (דז קידס טט) שביעאה, דקליל שיטא, בתרין פוחין בקונית דעתיקין.	לשה אהת: � כו בון

למזהק רישא לקבלהה. מגיה פליין כל אינון דבזער אפין אחידן, מגיה
תפלין עלאין וטפאיין, וכל גניזע עלайн ותפאיין גניזע ביה, וביה כלילן.
איזו מזלא דמתחולא מגיה כלא, דא הווא תקונן שלימטה, דאסלים לכל
תקונן, דא אשלים לבלאי.

דראנא, אלין פקונן אקרון ימי קדם, יומין קראמעין דקדמא. ואינון
דאשטעו בעזיר אפין, אקרון (שעה ט) ימי עולם. וטאנא, אלין
ימי קדם, בלחו מנטקנו בתקונן דדייקא דעטיקון, טמירא
דטמירין (בליעט). והאי דטלס בעזיר ליהון, קמה דאטפר. ודא יומא לא
אתפליל בעזיריה, אליא הווא כליל כלא.

ברביהוא ומגא דאטער עטיך יומין בתקונן דליעילא, ההוא אתקרי יומ
אחד, דרביה ומגיא לאוקיר דיקניה, הרא הווא דכטיפ, (שעה ט) יומ
אחד הווא יידע לוי, הוא בעלהודוי יטר מפאל. הוא דבליל כלא, הוא
דאתקרי בשמא ידעא.

דראנן, באתר דאית יומ אית לילא דלית יומ בלא לילא. ומושום דההו
ומגנא, זמן היא דיקרא דיקנא, והוא בליהודוי ישפה. לא אתקרי
לא יומ ולא לילא. דלית יומ אקי, אליא מסטרא דילן. ולית לילא אקי,
אליא מסטרא דילן. ומושום דהא תקונן כליל כלא, לא אתיידע ולא
אתקרי מנגה, ומגיה גיגיד משחאה דרכותא להליסר יעקר פבעון. לכל
אינון דלפקא, דהערן ביהו מאשא. (אתקרי).

בתליזר תקונן אלין אתקרא דיקנא קדישא עלאלא, ואלין פקונן דההאי
דיקנא, מנטקנו ומחון ליפה עייר. ולא אתחזון דה' מפתפשין
ההיך נפרקן, מבלא אסתימוי, מבלא אסתימוי. לית דבען אמר להאי
עטיקא, בפשיתו וטא מיר. עלהה דליהון בלילן, קמה דאטפר, אתיידע ולא
אתיידע. טמיר ולא טמיר. וכתיב (הילט) הוא עשנו ולא אנחנה. וכתיב (הילט) עטיק
זוממי יתיב. באתריה יתיב ולית דיעש ליה. יתיב ולא שבייה, וכתיב (הילט)
קטן אודך על פי נזראות נפלתי וגוי.

אמר רבינו שמעון להבריא, כד אתפריס פריסא דא, דאתזון חמאן עלנא,
אנא חמיאן דנחנן כל המקון בטורו, ויהיר באתר דא. ותד פרוכטא
בוצקיא דקודשא ברוך הוא (א"א ביטא ודורש), פריסא בא"ב עפְסָכִין, לארכען
יעייר. (ס"ד ג"ב ע"א).

סמבא חד הווא יתיב מתקא לעילא, ותד מגורפיא ביריה. ובמגורייפא
ארבעה שיניען (ס"א ט"ז), מכל טורי. ומתחדרן פרסא, ונחתין

ש' סנהדרין כו יט		ש' סנהדרין כו יט	ש' סנהדרין כו יט
אָדוֹם, בְּאַתֶּר דָּכֵל דִּינֵּן מִתְּהִימֵן פָּמוֹן, וּבָלוֹהוּ לֹא אֲתַחֲרֵי-מָוֹת;	עַד דָּרִישָׁא חָווֹרָא עַתִּיקָא דָּעֲלָזִין וּמִתְּהִימֵן. בְּרֵד אַתְּהִימֵן, תְּקִנֵּן בְּלַתְּקִנֵּן דָּלְתִּתְפָּא. פְּקִינֵּן בְּלַתְּקִנֵּן דָּעֲלָזִין וּמִתְּהִימֵן. מְאַנְןָוּוּלְפִּנְאָן, בְּלַתְּרָא דָּעֲמָא, דָּלְאָא אַתְּהִימֵן הָוָא בְּקִדְמִיטָא, לְתוֹת עַקְמָא מִתְּהִימֵן. וְאֵי אַיְרוּ מִתְּהִימֵן, בְּלַוְוָן מִתְּהִימֵן. וְאֵי אַיְרוּ לֹא מִתְּהִימֵן בְּקִדְמִיטָא, לְאֵא בְּלַוְוָן עַקְמָא לְאַתְּהִימֵן. מְגַנֵּן, מַעֲתִיקָא יוֹמָן. דָּעַד לֹא אַתְּהִימֵן הָוָא בְּתִקְנוֹן, לֹא אַתְּהִימֵן בְּלַא אַיְנוֹן דָּבָרָוּ לְאַתְּהִימֵן, וּבָלוֹהוּ עַלְמָנוֹן אַתְּהִימֵן, (כְּאַתְּהִימֵן) הָוָא. וַיַּמְלֹךְ בְּאַדְרָום בְּלַע בְּנֵבֹור. וַיַּמְלֹךְ בְּאַדְרָום, רְזָא חֲדָא (פְּאַתְּהִימֵן) הָוָא.	לְהָמֻעָלָא לְתִפְאָה. וּבָן לְסִמְכָא תְּגִינִּיאָה, וְתִלְתָּאָה וּרְבִיעָא. וּבָן סִמְכָא תְּגִינִּיאָה (תְּגִינִּיאָה) בְּהַרְחָא פְּרִיסָא. וּבָן לְזַרְבְּעָעָעָר.	לְסִמְכָא, אַחֲידָן תְּמִינִיסָר וּגְלִיל דְּסִמְכָי וּמִתְּהִירָן בְּבּוֹצִינָא דְּגַלְפִּיא (בְּבּוֹצִינָא)
אַתְּרָא דָּכֵל דִּינֵּן מִתְּהִימֵן פָּמוֹן, וּבָלוֹהוּ לֹא אֲתַחֲרֵי-מָוֹת;	בְּלַע בְּנֵבֹור, תְּאָנָא הָוָא גִּנְעָרָת דִּינָא, פְּקִיפָא דְּמִקְיָפָן, דְּגִבְגִּיהָ מִתְּהִקְטרָן אַלְפִּין מְאַרְיָה דְּרָבָבָא וּמְלָלָה. (כְּאַתְּהִימֵן) וְשָׁם עִירָוּ דְּגִבְגִּיהָ. מְאַי דְּנִבְבָּה. בְּלַוְמָר דִּין הַבָּה. כִּמְהָ דְּאַתְּמָ אָמָר, (מְשִׁילָס) לְעַלְוקָה שְׂתִּי בְּנֹות הַבָּה.	וְאַתְּרָא דָּכֵל דִּינֵּן מִתְּהִימֵן פָּמוֹן, וּמְלָלָה, מִמְּפָן.	וְחַמְינָא אַלְפִּין תְּקִנָּא כְּלַי דְּפִקְנָא, וְהָבוּ מִתְּחַפְּאָן כְּלַי דְּפִקְנָא, לְאַתְּעַטְרָא וְלְאַסְטְּלָקָא כְּלַי תְּדִבְרָה. וְכֵד הָבוּ מִתְּהִימֵן מִפְּיָנָא, כְּלַי חָדָר סְלִיךְ וְאַתְּעַטְרָא וְאַתְּהִימֵן בְּתִהְוָא תְּקוֹנָא דְּתִפְאָן הָכָא, מְכַל (סְאַתְּהִימֵן) רְזָא פּוֹמָא דְּחָדָר מִינָן. וּבְשַׁעַרְאָה דְּחָדָר מִינָן פָּתָח פּוֹמָא, לְפָמָא בְּתִהְוָא תְּקוֹנָא, הָהָוָא תְּקוֹנָא הָוָה יִתְּבִּיבָה וּמִתְּחַבְּבָה לְמִלְחָה דְּגַנְפִּיקָמִיכָו, וְכֵדַי
בְּנֹן דְּסְלִיךְ לְאַתְּיִשְׁבָּא, בִּיה לֹא קָאִים, וּלְאָהָה יְכִיל לְמִיקָּם, וּבָלוֹהוּ עַלְמָינוֹן אַתְּחִיבָּוּ. מְאַי טָעָמָא. מְשֻׁומָם דָּאָדָם לֹא אַתְּהִימֵן. דְּתִקְנוֹן דְּתִקְנוֹן דְּאָדָם בְּדִירְקִונָה, בְּלַיל כְּלָא, וְיִכְלֵל (סְאַתְּהִימֵן) כְּלָא לְאַתְּיִשְׁבָּא בֵּיתָה. וּבְנֹנִי דְּתִקְנוֹן דָּא דְּאָדָם, לֹא אַשְׁכָּחָה. לֹא יִכְלֵל לְמִיקָּם וּלְאַתְּיִשְׁבָּא, וְאַתְּבָטְלָה. וְאַתְּבָטְלָה פְּלָקָא דְּעַטְמָה וְהָא בְּלַהוּ אֶבְדָּלָה אַתְּבָטְלָה. אַלְא אַתְּבָטְלָה וְאַסְטְּלָקָה מִתְּהִוָּא תְּקוֹנָא, עַד דִּינִי תְּקוֹנָא (סְאַתְּהִימֵן) דְּאָדָם. וְכֵד אַתְּאָה אַיְדוֹנָה, אַתְּגָלָפָו (סְאַתְּהִימֵן) בְּלַהֲוָה, וְאַתְּחַזְרָוּ לְקִיְּאָה אַחֲרָא. מְנוֹחָן אַחֲבָסָמוֹ, (סְאַתְּהִימֵן) אַבְּקָטָסָמוֹ וְמְדוֹחָן לֹא אַתְּבָטְסָמוֹ כָּלָל. נָאו מִיקָּא הָא דְּבָרִיבָה וּבְקָתָה, דְּאַתְּבָטְלָה לוּגָנוֹי. לֹא הָכִי, אַלְא כָּל קְאָן דְּבָרִיתָה מִקְרָא קְרָבָא קְרָבָא דְּרָבָה בֵּיה, קְאָרֵי בֵּיה מִיתָּה. כִּמְהָ דְּאַתְּמָ אָמָר, (שָׁמוֹת 2) וְנִמְתָּה מֶלֶךְ מְאָרִים, דְּבָקָת מְרָבָא קְרָבָא קְרָבָא דְּרָבָה קָם בֵּיה. וּבְנֹוֹן דְּאַתְּהִימֵן אָדָם, אַתְּקָרִין בְּשָׁמְכוֹן אַתְּרָגִינִין, וְאַתְּבָטְסָמוֹ בְּקִיּוֹמָא בֵּיה, וְבָלוֹהוּ אַתְּקָרִין בְּשָׁמְכוֹן אַתְּרָגִינִין מִן דְּקָמָאִין, בְּרֵהָוָא דְּכִתְבָּב בֵּיה, (כְּאַתְּהִימֵן) וְשָׁם אֲשֶׁר מִתְּהִימֵן בְּתִמְרָד בְּתִמְרָד כְּשֶׁאָרְחֵן. מְשֻׁומָם דָּרְבָה בֵּיה וְזָהָב. מְאַי טָעָמָא. דְּהָנִי לֹא אַתְּבָטְלָה כְּשֶׁאָרְחֵן. וְבָלוֹהוּ אַלְא דָרְכָה וְנוֹנְקָא. וּבְנֹוֹן כְּבָה הָשָׁפָא דְּאַשְׁתָּחָחוּ דָרְכָה וְנוֹנְקָא. דָלָא סְלָקָא אַלְא דָרְכָה וְנוֹנְקָא. וּבְנֹוֹן כְּבָה הָשָׁפָא דְּאַשְׁתָּחָחוּ דָרְכָה וְנוֹנְקָא, לֹא כְּתִיב בְּהָיוָה מִיתָּה אַתְּרָגִינִין, וְאַתְּקָרִין. אַכְּל לֹא אַתְּיִשְׁבָּא, דָרְאַתְּהִימֵן, וְבָלוֹהוּ אַתְּרָגִינִין, אַתְּקָרִין, וְאַתְּיִשְׁבָּא.	עַלְמָא, וְאַף עַלְמָא בְּלַא אֲתַחֲרֵי-מָוֹת;	שְׁאָה - קְלָחָה עַד	
בְּנֹוֹן דְּסְלִיךְ לְאַתְּיִשְׁבָּא, בִּיה לֹא קָאִים, וּלְאָהָה יְכִיל לְמִיקָּם, וּבָלוֹהוּ עַלְמָינוֹן אַתְּחִיבָּוּ. מְאַי טָעָמָא. מְשֻׁומָם דָּאָדָם לֹא אַתְּהִימֵן. דְּתִקְנוֹן דְּתִקְנוֹן דְּאָדָם בְּדִירְקִונָה, בְּלַיל כְּלָא, וְיִכְלֵל (סְאַתְּהִימֵן) בְּלַהֲוָה, וְאַתְּחַזְרָוּ לְקִיְּאָה אַחֲרָא. מְנוֹחָן אַחֲבָסָמוֹ, (סְאַתְּהִימֵן) אַבְּקָטָסָמוֹ וְמְדוֹחָן לֹא אַתְּבָטָסָמוֹ כָּל. נָאו מִיקָּא הָא דְּבָרִיבָה וּבְקָתָה, דְּאַתְּבָטְלָה לוּגָנוֹי. לֹא הָכִי, אַלְא כָּל קְאָן דְּבָרִיתָה מִקְרָא קְרָבָא קְרָבָא דְּרָבָה בֵּיה, קְאָרֵי בֵּיה מִיתָּה. כִּמְהָ דְּאַתְּמָ אָמָר, (שָׁמוֹת 2) וְנִמְתָּה מֶלֶךְ מְאָרִים, דְּבָקָת מְרָבָא קְרָבָא קְרָבָא דְּרָבָה קָם בֵּיה. וּבְנֹוֹן דְּאַתְּהִימֵן אָדָם, אַתְּקָרִין בְּשָׁמְכוֹן אַתְּרָגִינִין, וְאַתְּיִשְׁבָּא בְּקִיּוֹמָא בֵּיה, וְבָלוֹהוּ אַתְּקָרִין בְּשָׁמְכוֹן אַתְּרָגִינִין מִן דְּקָמָאִין, בְּרֵהָוָא דְּכִתְבָּב בֵּיה, (כְּאַתְּהִימֵן) וְשָׁם אֲשֶׁר מִתְּהִימֵן בְּתִמְרָד בְּתִמְרָד כְּשֶׁאָרְחֵן. מְשֻׁומָם דָּרְבָה בֵּיה וְזָהָב. מְאַי טָעָמָא. דְּהָנִי לֹא אַתְּבָטְלָה כְּשֶׁאָרְחֵן. וְבָלוֹהוּ אַלְא דְּכִיל בְּלַהֲוָה מִלְכָיָן, וְעַלְמָנוֹן אַלְאָדָם בְּקִיּוֹמָא בֵּיה, וְבָלוֹהוּ אַתְּקָרִין בְּשָׁמְכוֹן אַתְּרָגִינִין, וְאַתְּיִשְׁבָּא בְּקִיּוֹמָא בֵּיה.	חַנְאָא בְּגַנְיָוֹתָה דְּסִפְרָא, עַתְּקָא דְּעַתְּקָיָן עַד לֹא זָמִין תְּקִנָּא, וְאַתְּפָשְׁתָו תְּקִנָּא בְּלַהֲוָה מִלְכָיָן וְמִתְּהִימָן בְּלַהֲוָה בְּרִישָׁוֹן, קְרָבָשָׁא דְּהַבְּתָא (סְאַתְּהִימֵן) עַלְמָיָן, לְמִגְוָר קְרָבָה.	לְשָׁוֹא אַתְּהִימֵן בְּלַהֲוָה מִלְכָיָן וְצִיְּתָה לְהָנִי מִלְכָיָן, וְצִיְּתָה לְהָנִי מִלְכָיָן וְצִיְּתָה לְהָנִי מִלְכָיָן.	

ב' - נשים-בר' : כל חומרו	א' - נשים-בר' : לשנה אחרת:
נשא - קל"ה ע"ב	פ' כו נוים
האנא, בד סליק ברעותא דריישא חווורא, למעד יקראי ליקרא ליקרא, פקין זומין ואפיק מבעודן מבעודן דקרדינית, חד ניצוץא, (שב בה תחיה) פ"א תחיה ופלוקטת) ואתפסת לתלת מאה ושביעי ערך. ניצוץא קאים, ושרדי בפיק אוירא דכיא ומתגלגלא, נשב ביה אתחזקן. ונפיק חד גולגולתא תפיפא, ואתפסת לארכע טרין.	ולקבייל דא. (שמעו לה) בקע לגולגולת לתהא, בד עאלין בחושבנא. והאי בקע אגר אוירא, אשתקח מגיה לעתיק יומין.
בחליליה דגולגולתא, (ס"א גולגולתא וא) פلت גולגולין אשתקח, דשוויא מוחא בחרו, וקורמא דקיק חפייא עלייהו. אבל לא קרו מא קשייא סתייא בעתיק יומין. ובגמי דא, האי מוחא אתפסת ובדיר (ס"א עזב) לתלמיין ומוריין שבליין. הרא הוא דכתיב, (ברשות ר' ונחר יוצא מעין).	בחליליה דגולגולתא מוחא שריא. מחללא חד מתפקע (ס"א עזב) לתלמיין דר' מבעודן לאבע טוירין, וגפיק מההוא מוחא דשריא בכא היילא, פלטני ותירין שבליין וזהין דחכמתה.
מהיה דא פניעא, מתקבע מתרפסת חד מבועא אהרא. ומתרמיון שמשין פרעון. מאלון שמשין פרעון, אונחדרן חמשין יומיין דאוריה. חמשין שנין דיבלה. חפסין אלר דרין, דזמין גדרשא בריך הוה לאתבא רוחיה ליה, ולשריא באיה.	מהיה דא פליטה, נפקין אלף אלפין אדרין ואקסדרין, דרעתא שרייא עליהו, ודרי בהו. והאי חילא שרי חיליה (ס"א חירות) בין hei חילא ובין ai חילא, ואתמיון מתירין טרין כל אינון אדרין. הרא הו דכתיב, (מוש"ד) וברעת חרדים יפלוא. ואלון פلت מתרפסתין בכל גופא, להאי סטרוא ולהאי סטרוא. ואיאנו אחיד בל גופא ואחד בהו גופא מכל סטרוי, ובכל גופא אתפסתין ואתפסת.
האנא, בגולגולתא דרישא, פלינו אלף אלפי רבוא ורבוא רבקון קויא דשעריא ארבון, ומסתובין דא ברא, ומתרערין דא ברא. ולית חשבנא לנוימין דבל קיזא ורוקיא, דאהדרן בייה דכניון מספקן. ומבן אתחדרן טעמי אויריא, בדכיא באקסבא. בכל אינון סטרין דאיינון דכניון.	האנא, בגולגולתא דרישא, פלינו אלף אלפי רבוא ורבוא רבקון קויא דשעריא ארבון, ומסתובין דא ברא, ומתרערין דא ברא. ולית חשבנא לנוימין דבל קיזא ורוקיא, דאהדרן בייה דכניון מספקן. ומבן אתחדרן טעמי אויריא, בדכיא באקסבא. בכל אינון סטרין דאיינון דכניון.
ויתבין קויא מסטובין וטקבין. מבהון שעיעין, ומבהון פקיפין. ובכל קויא וקיזא, יתבין נימין תלין על תלין. מתלהטן ותלון גיגבר תפקי, מארי נצח קרבין, בתקונאiah בא בתקונא שפיפיא תפקי (הה ארבון). ורבכין וטקיין. הרא הו דכתיב, (שר שירין) בחרור פאריזום.	ויתבין קויא מסטובין וטקבין. מבהון שעיעין, ומבהון פקיפין. ובכל קויא וקיזא, יתבין נימין תלין על תלין. מתלהטן ותלון גיגבר תפקי, מארי נצח קרבין, בתקונאiah בא בתקונא שפיפיא תפקי (הה ארבון). ורבכין וטקיין. הרא הו דכתיב, (שר שירין) בחרור פאריזום.
מרתקונן קויאין דשעריא, ומפלינו תלין על תלין, מהאי סטרוא לדאי סטרוא, על גולגולתא. הרא הו דכתיב, (ורי השירין) קווטצייטו תלפללים. ונתנא יתבין תלי תלין, משומ דקסכין מטביעין סגיאין, דתלה רהטי מוחא. מטבעה חילא חד גולגולתא, אתחמשן שעריא במשיכותא, וווערבדרן תלין, דטליין מפה מאבעין, דאתחטשן מהאי חילא. מחללא	מרתקונן קויאין דשעריא, ומפלינו תלין על תלין, מהאי סטרוא לדאי סטרוא, על גולגולתא. הרא הו דכתיב, (ורי השירין) קווטצייטו תלפללים. ונתנא יתבין תלי תלין, משומ דקסכין מטביעין סגיאין, דתלה רהטי מוחא. מטבעה חילא חד גולגולתא, אתחמשן שעריא במשיכותא, וווערבדרן תלין, דטליין מפה מאבעין, דאתחטשן מהאי חילא. מחללא

ב' - שמות-שריון כל חמו	א' - שמות-שריון לשנה אחרת: כט מונה	פרק ה'זור	פרק כ' ווינט
		ובילול ביה. ובכ אתגליליא מצחא דרעדיר אפין, אית רשותא לבלחו לתרפה.	
		ובכ אתגליליא מצחא דרעניא דרעניאן, דגניר ליהאי מצחא, בדין כלחו	
		משתקפכין.	
		ותניא, עשרין וארבע בטוי דינין משתקפחים בהאי מצחא, וכלהו אקרון.	
		בצח (ס"א פטאות גל ד אקי' צב). באתונון (א"מ) רצופין (א"מ), ה'ו מצח.	
		ואית מצח ואית נצח דאיינון נצחים. וסיני דתנו נצח נצחים. ואינון	
		במצחא, ומתחפשטן מנהון בגופא, באתרין דיעין.	
		הניא, מאי דכטיב, (שאול א טט) וגם געה ישראאל לא ישרק ולא יחתם כי לא	
		אדם הוא למתה. הא ר' אוקרינה, כל ההוא נצח דאתפשת	
		בגופא,ikenin ר' קלי על צללא למזרן, ורב ומחרתך ולא עביר דינא, אי	
		פייבן. מאי טעמא. מושום דקאי ברכוףא ר' אקרוי אדם, ויכיל לאתחרטה.	
		אבל אי באתר דאתקורי ראש, (האי פטח) אתחיז ואתגליליא הא' מצח, לאו	
		היא עדין ואתר לאתחרטה. מאי טעמא. מושום דלא הוה מאתר דאקורי	
		אדם, דהא לא אתגליל פרצופא וחוטמא, אלא מצחא בלודו. ובאתר	
		דלא אשתקכח פרצופא, לא אקרוי אדם. ובגין רק לא אדם הוה להנעם	
		בצח זבשאר תקוני גופא.	
		ענוי הרישא, משתנני משור ענין, שרחותא דגבהתא, דעת ריסי ענין,	
		מפלחן (יל' ענין פטח) באופמתה, תלין תלין על תלין דשער, ואינון	
		תקונא דעל ענין, ברישא דמצחא, ומתחדרן מתרוועתו שבע מאה	
		אלפ' מארי דאשכחותא. (יל' ריש ענין).	
		בכטוא דענין, להטין אל' ובכט' מאה ובווא, דמתאחדן בגיגין	
		דאיהו סוכותא. ואשגבוחיא דעניא דעטיק דעטיק יומין צליהו.	
		ובשעתא דשלקין איינון בסוטא, אתחיז במאן ואטער משבתייה, ואתפקחן	
		ענוי, ותקאן לעניא פקיה, ואטאוחן בסדר תוויאו עניא טבא, הר' הו דרכטיב, (שר' השירים ה' רוחצות בקהל. מאי בקהל. בחורויא דעללא קזקאה	
		(ס"א בדוריא קדקה עניא פטח). ובההיא שעטא אשתקכח אשგהותא דרכמי. (ס"א בעז	
		קד' גולדא דישנא סלקא בגין דוקח עני, וותחונו מהנאה קורא).	
		יעל' דא צלי דוד, (ההלים טט) עורה למה תישן יי' הקיצה. דיפח עינוי, ויתפקחן	
		בכהוא חורא. אבל יומנא דענוי לאו מתקפנן, כל מאיריהון דריןון,	
		בפין' להו לישיאאל, ושר עמפני שליטן ליהו, ובונמא דרכחה ענוי,	
		יתפקן בעניא טבא, ורchromi על ישראאל. ואטאוחר (ס"א אטחיז) עניא, ובעיד נוקמין בשאר עמפני. הר' הו דרכטיב, (ההלים ה') העירה והקאה. העירה:	
		אתפקחא בההיא חורא. הקאה: למעדב נוקמן לאיבון היבטן לו.	
		ונגנא, האי מצחא, אתפקחט במאן אל' סומקדי דסומקי, דאתאוחדו ביה,	
		מצחא דעטיקא דעטיקין, ואשתקכח שער מאינון מבועזין במישיכותא,	
		ואתעבדין תלין, דמלין ומתעכברין בקוץין אחרגן. מהללא תיליהה,	
		ונפקי אל' אלפין אדרין ואקסדרין, ובגין רק איבון קוץין, תלין על תלין.	
		(טביחון תלין על תלין ותעכברין אטחיז) ובגין רק איבון קוץין, תלין על תלין.	
		ובילד' משיין אתמישקן מתקלן דמוחא דגולגלפא. וכל אינון נימין ובל אינון נימין קוואי פללוין וספיפין לסטרא דאוידיין. ובגין רק נימין ושםאלא נימין ותסמאלא נימין, ובל אינון נימין וסקע. ובכט' ודרינא. וכל מיטיא ושמאלא תל' ביהאי, ולא בעטיקא.	
		בפלגונא דשער, אתחיז מד אוקה דקיק, דמתאוחדא מההוא ארחה	
		דעטיק יומין, ממההוא ארחה, אתפרשנית שית מאה ותיליך ארחהין, דאתפלגונ אארחין דפקודרי דאוויינא. דכטיב, (ההלים חט) כל ארכותה	
		"ין חס' ואמת לנוצרי בירתו ועדותו.	
		הניא, בכל קוזא וקוזא, מותאחדן אל' אלפין מארי דיבא ויללה, דפלליין	
		בכל קוזא וקוזא מאינון מקיפין. ומאינון שעיניין מאיריהון דטמקלא, (ס"א קאיהו דהווטא ואו תטלאל ביציה) בגין רק אית ימיאן ואית שמאלן.	
		מצחא דגולגלפא. אשଘותא דאשଘותא. וליא מתקלייא, בר הוה זקנא, דצ'ריכין חביביא לאחפקרא. וליעניא בעבדיהון. ותנא. וכל אתגליליא הא' מצחא, אטאוחר כל מאיריהון דר' ניא, וכל עלמא בדייא אטמפס. (ד"ז גז' טט) בר ההייא שעטא, וכל סליקו אלותהון דישראל לקמי עטיק יומין, ובעי לרחקה על בניו, גלי מיטחא דרעניא ונהיר בעטיק אטפין, ואשתקכח דיא.	
		ביהאי דעריר אטפין, ואשתקכח דיא.	
		ביהאי מצחא, נפקק חד שערא, דמתפקש ביה ממוחא דאטפיק חמשין פיעין, ובכ אתפקש. אהעביד מצחא דאשଘותא, לה' ביבי עלמאן, לאינון דלא מתפקפי בעובדייהון. הר' הו דרכטיב, (וימה 5) ומצע אשיה זונה קדר לך מאנטן הבלט.	
		ונגנא, שערא לא קאים בהאי אתר דמאנטיא, בגין אתגליליא לאינון דחצפין בחוביהו. ושעה דמטער קדרשא בריך דעטיר לאשגעעشا עם צידקיא, נמיין אנטפוי דעטיק יומין, באפויו דעטיר אפין, ומתגלא אצ'יה, ונהייר לה'יא מצחא, ובגין אטקי עת רצון. וכל שעטא ושבטה דר' ניא מל', וה'יא מצחא דעריר אטפין אתגליליא, אתגליליא מצחא דעטיקא דעטיקין, ואשתקכח סומקדי דסומקי, דאתאוחדו ביה,	

פרק	לטוטן כו נס	פרק	לטוטן כו נס
ומשקעין למתא (ספ"א ר"ז א"ב)	לא אתחוי בר הוה תוויא, דנ"ה	ענוי בד אתפקון, אהזון שפְּרִיָּן בְּהַגִּי נוֹגֵם, בסומק ואוכם יירק, חווור לא אתגלו, אלא בזמנא דאספלל בעניא טבא, ומסתחאן כל אהזון גוונין, בלהוא חווור.	כ"ז שיטין: ב' שבת: ב'
מעתיק יוקין, ונדרין מגיה כל אהזון דלטפא.	לא אתגלו, אלא בזמנא דאספלל בעניא טבא, ומסתחאן כל אהזון גוונין, בלהוא חווור.	באיון גוונין דמגלאין, נפקין שבעה עניין דאשכחותא. נפקי מאוכמא (qd קמ"ז ע"א) דעינה. הדר הוא דכתיב, (וכהה דע על אבן אהת שבעה עניין. מאן אבן אהת. אוכמתא דעינה.	כ"ז קמ"ז ע"א)
ולית גוונא אהזוניא, בר הוה תוויא בלחרוזו. ובגין בר אסתלקו כל מאיריהון דסומק ואוכמא, לאיזון פוקה כל אהזון דלטפא.	באיון גוונין דמגלאין, נפקין שבעה עניין דאשכחותא. נפקי מאוכמא (qd קמ"ז ע"א) דעינה. הדר הוא דכתיב, (וכהה דע על אבן אהת שבעה עניין. מאן אבן אהת. אוכמתא דעינה.	בפומקא, נפקין שבעה רהיטין, דסמכין (כ"ז והפ"ז) לסתר שמאלא, מטלחתון באשא דלטער צפון, ומתקנתן ?אתפקשא בעלא, לגלאה ארוחין דחיביא הדר הוא דכתיב, (וכהה דע שבעה אלה עני יי הפה משוטטים בכל הארץ).	בפומקא. נפקין שבעה טהירין (ס"א ב"ד) דקטרא דלטער (ס"א דישון ונטלאו להר) דרומה, ומתקנתן לאתפקשא בעלא, לנלה ארוחין ועקרין דבני בשא, פון טב בין ביש, דכתיב, (איוב לו) כי עינו על ררכבי איש וגורה. ובדר אסתהן בתוואר, משפחין בלהו לאשכחא כל מארקי קשות, לאוובבא עלמא בגיניהן. וכל אשכחותא דהוה תוויא, הוי לטב על ישראל. ואשכח בסומקא לאמן דעakin להו. הדר היא דכתיב, (שנות ראה ראייה. ראה: לאוובבא לון. ראייה: לנקמא לון, מדעקין לון, ובגין בר כתיב, (הילס מ) עורה לחה תישן ה' הקיצה אל תונה לנעוץ. עירה, והקיצה, פרי אשכחותא. פרי טבן. פרי פקחין. פרי טבן. פרי ונקמין. גוונא קדמאנא, סומקא בגו סומקא קליל וסתים כל סומקין, מקמיה לא אהזונן. סותרנית דהוה סומקא, אסתור חד חוטא אוכמא, ואקיף ליה.
ונתא, כתיב (ודברים י"ז עניין ה') אלדרך בה מרשת השנה ועד אהרית שניה.	גונא פגינא, אוכמא. אכטנא חד דבפיק מתקומא, חד ומון לאלף שנים, בימא רבא. ובדר נפיק מתקומא, אמי רגש ואפקפא על נפוא. וקליה דימא, וגלגולתי אילין, ואשכמינו לוןוא רבא. דקאנוי לויינן, ונפיק מתקומא. והאי אכטנא מתגלגל באתפקא דימא, ונפיק לרבר. והאי אוכמא, דבל אוכמן סתימין קמיה. (ס"א או אקסטומ דבל אויהו מיטין בפע) ובך היא אוכמתא דעניא אוכמא, דבליל וסתים כל שאר אוכמאן. וסותרנית דהוה אוכמא.	אסתור חד חוטא סומקא, (ס"א לסתר דע) ואקיף ליהוא אוכמא.	גונא תליךאה. יהוא דריוקין, דבליל וסתים כל יירקון. וסותרנית דהוה יירקן, אסחרו תרין חוטן. חוטא סומקא לסתר חד. וסדר חוטא אוכמא לאקיף לא לסתר חד. ואקיפין להויא יירקן.
ר' אה דרכיך דלא זיל בה בה שאפקהנו נור דוניין וורי כבל שאר ארכ' (ס"א דרכיך זיל בה ר' אה אשכחנו נור דוניין וורי פל שלר גרבין ואוכמא, כתיב (ודברים י"ז עניין ה') אלדרך בה מרשת השנה ועד אהרית שניה. משפחא עין ה' אלדרך בה וכורין פוקה דעניא בה לטב ולטש בין דאות בה טמי ושאל, דמי וטפי ולזמנא דאמו, ישתכח בה עניא חד דרכחמי. עניא דעתיקא דעטיקון דכא הוא דרכיב, וברחמים גודלים. ר' חמ' דעריר אפשין, אקרון רחמים סתם. (טהרא הו: טשס דאות ביה טמי וטפאל, דיא (ה'ב) ובגין בר וברחמים גודלים אבקען, דעתיק יומין.	ר' אה דרכיך דלא זיל בה בה שאפקהנו נור דוניין וורי כבל שאר ארכ' (ס"א דרכיך זיל בה ר' אה אשכחנו נור דוניין וורי פל שלר גרבין ואוכמא, כתיב (ודברים י"ז עניין ה') אלדרך בה מרשת השנה ועד אהרית שניה. משפחא עין ה' אלדרך בה וכורין פוקה דעניא בה לטב ולטש בין דאות בה טמי ושאל, דמי וטפי ולזמנא דאמו, ישתכח בה עניא חד דרכחמי. עניא דעתיקא דעטיקון דכא הוא דרכיב, וברחמים גודלים. ר' חמ' דעריר אפשין, אקרון רחמים סתם. (טהרא הו: טשס דאות ביה טמי וטפאל, דיא (ה'ב) ובגין בר וברחמים גודלים אבקען, דעתיק יומין.	ונרנ' בד אתפקון, אהזון שפְּרִיָּן בְּהַגִּי נוֹגֵם, בסומק ואוכם יירק, חווור לא אתגלו, אלא בזמנא דאספלל בעניא טבא, ומסתחאן כל אהזון גוונין, בלהוא חווור.	ונרנ' בד אתפקון, אהזון שפְּרִיָּן בְּהַגִּי נוֹגֵם, בסומק ואוכם יירק, חווור לא אתגלו, אלא בזמנא דאספלל בעניא טבא, ומסתחאן כל אהזון גוונין, בלהוא חווור.

לשנה אותה: כ"ג, שנות-שב' ב': דערטיקין, ריעשו חורוא, (אַתְּגָלִין) רענוא דרעווין, אַתְּגָלִין, רהמן זברביין אשתקחו בכלא. ובשעתה דלא אַטְּגָלִיא, כל זוינין (ס"א ד"י) דזעיר אפין זמיגין, וככיבול רחמי, עבד דינא, הורוא עיטיקא דכלא.

דרגנא, כד אַטְּגָלִיא עטיקא דערטיקין, רענוא דרעווין, כלחו בו צני דארתקוין בשפם דא, נהירין. ורחמי אשתקחו בכלא. ובשעתה דלא אַטְּגָלִיא טמיךרא דטמיךין, ולא אַתְּגָלִין אלון בוצני, מתרערין דיגין, ואַטְּבָרִיד דינא. מאן גרים להאי דינא. רענוא דרעווין דלא אַטְּגָלִיא, יבגונ בך מתקבצין חביביא רחמי לדינא. וקה דאמר בא, מאית יי מון בשמיים. רחמי ודינא. לאַפְּקָא מאן אהתר. ומישמע דCKERטיב מאן דشمיכים, אש ומים. רחמי ודינא. לאַפְּקָא מאן דלית ביה דינא כלל.

האנא, באַי חוטמא זעיר. וכד שארו תנגא (ק"ח ג"ח ע"ג) לאַפְּקָא, נפיך בבהילו, ואַטְּבָרִיד דינא. ומאן מעככ למאי חוטמא דלא אַפְּקָא.

פוננא, חוטמא דערטיקא קריישא. בכלחו אמר דרשמא אדרט פשיך אַטְּגָלִיא זויא זטיגין, (שמה לד) יי פסיק טעמא בגוינויה. בכלחו אמר דרשמא אדרט תרי זטיגין. פסיק טעמא בגוינויה, בגונ (כاشא) אַטְּגָלִיא שמויאל שמויאל. בלהרו פסיק טעמא אַברהם. (ראשא מ"ט) יאַפְּקָא עטמא בגוינויה. הווץ ממשה משה, דלא פסיק טעמא לא שליט, דרישתא שליט בעשר אַברהם. פתראה שליט, קדרמאה לא שליט, דרישתא לא הרוח איהו דקדקמיטא. גונזוי, ובגונ בך פסיק טעמא בגוינויה, דרישתא לא הרוח איהו דקדקמיטא.

יעקב יעקב, בתראה שליט, קדרמאה לא שליט, דרישתא אתחשר בויסוף, ושיראת עליה שטיכיא. ועוד, דרישתא אשפתלים אַטְּגָלִיא, איליא גודישא בוגווא דלעילא, בתירס פרומון, بشבעין עגנון, מה לא הוה בקדמיה. ובגונ בך, בתראה שליט, קדרמאה לא שליט, פסיק טעמא בגוינויה. שמויאל שמויאל, טעמא פסיק בגוינה. מאוי טעמא. בתראה שליטים, קדרמאה לא שליטים, דרישתא הואר נבייה, וקודום לבן לא הוה נבייה. אבל משיח משה, לא אַפְּקָא טעמא בגוינויה, דמיומא דאתילד, שליט ברה. דCKERטיב, (שמה כ) ותרוא אווחו פ"ט טוב הוה.

אונס הכא יי, פסיק טעמא בגוינויה, קדרמאה שליט, בתראה שליט בכלחו. ומשה, באדר דינא אמר, לנחתא לוין מעטיקא קריישא, רהמן זברביין לזעיר אפין. קרבין פוננא, פמה ווילא זמשה, לאחיה מלון רחמי למתפא. וכד אַטְּגָלִיא עטיקא בזעיר אפין, כלא ברחמי אתחזון. וחוטמא אשתקחיך, וואשא וטנגא לא נפיך, פמה דעת אמר (שעה מ"ט) ותלהתאי אחים ל. ?

לשון הארץ: כו' כו' נשים - קלע' ע"ב

הַנָּאָנָה בְּנֵי עִינִין, בְּתִירֵן גּוֹנוֹנִין מְנִיחִין, בְּסֻוקְמָא וְאֲוֹקְמָא, שְׁרָאָן תְּרִין
דְּמַעַין. וּכְדִי קְדָשָׁא דְּקְזָשִׁין לְחַמָּא עַל יִשְׂרָאֵל, אֲחִיתְרִין
דְּמַעַין, לְאַבְשֶׁפְמָא בְּפָמָא רְבָא. מְאָן יִמְאָן רְבָא. יִמְאָן דְּחַכְמָתָא רְבָא, וּמְרָחָם
כְּלָוָר דִּיטְחָוָן בְּנְתָרָא (ס"א בְּתוּרוֹ) בְּמַפְעָא דְּנַפְעָא מְחַכְמָתָא רְבָא, וּמְרָחָם
לְהַרְחֵם לְיִשְׂרָאֵל.

הַחֲטָא. פָּנָא בְּצַנְעִוָּתָא דְּסָפָרָא, הַוּטָמָא דְּזָעִיר אַנְפָנָי. בְּחַוּטָמָא
אַשְׁתָּמְדוּעַ פְּרִצְבּוֹא. בְּהָאִי חַוְטָמָא אַתְּפָרְשָׁא מֶלֶה דְּכִיבָּב, (שְׁמָאוֹל
בְּכָה) עַלְהָ שְׁנִין בְּאָפָוָן. עַלְהָ שְׁנִין בְּאָפָוָן, בְּהָאִי תְּנָנָא, אַתְּפָלָלוּ אָשָׁא,
וּגְחַלְיִי דְּנָרָא. דְּלִילָה (ס"א בְּחוּטָמָא אַשְׁתָּמְדוּעַ פְּרִצְבּוֹתָא תְּלִילָה שְׁלֹחָנָה גְּנַבְקָרָה סְמִיָּה וּשְׁמָא
אַתְּפָשָׁוָן תְּלִיל נְשִׁי תְּנָא אַשָּׁא וּמְהַלְלָא דְּרָבָה, (שְׁמָילָא בְּכָה) תְּנָנָא בְּלָא אָשָׁא,
וְלֹא אָשָׁא בְּלָא תְּנָנָא. וְכָלָהוּ אַסְתָּהָלִיקָו (ס"א אַתְּלִיקָו) בְּנַפְעָקִי מְחַוּטָמָו.
וְהָאָנָה, פְּדַ אַתְּחָבָרוּ תְּלִיל אַלְיָן, דְּכִילָּן בְּהָאִי תְּנָנָא, דְּנַפְעָקָא, מְחַוּטָמָא.
אַתְּחָבָמוּ אַתְּחָבָמוּ, גְּנַשְׁיבָּה וּפְקִים תְּנָנָא אַוְכָמָא וּסְפָקָא. וּבְנִין תְּרִי
(ס"א בְּתָרָה) גּוֹנוֹנִי. יְקָרְבָּנִין לְיהָ, אָךְ וּמְרִקָּה וּמְשִׁיחָה. וְאֵי תִּקְאָא אָךְ וּמִקְמָה
קְתִיבָּה, (וּבְאִישָׁתָּה) כִּי יְגֹוּרְתִּי מְבָנֵי הָאָךְ וּמִקְמָה, דְּאַיְנוֹן פְּנָא אַוְכָמָא וּסְפָקָא,
מִשְׁחָתָה מְנָא לֹן. הַכְּתִיבָּה, (וּבְאִישָׁתָּה) לְפִנֵּי שְׁחָתָה יִי אַתְּ סְドָם וְאַתְּ עַמְוָדָה.
שְׁחָתָה הַמְשִׁיחָתָה, בְּגָנוֹרָה אַלְיָקָדָה.

וְהָאָנָה, חַמְשָׁ גְּבוּרָא אַיְנוֹן, בְּהָאִי זְעִיר אַנְפָנָי. וְאַסְתָּלָקוּ לְאַלְפָ וְאַרְבָּע
מְאָה גְּבוּרָאן. וְמַתְּפָשְׁתָאָן בְּחַוּטָמָוִי. בְּפָוָמָא. בְּדָרוּעִי. בְּדָרִין.
בְּאַבְּצָעִין. וּבְגִיאָן בְּקִיבָּה, (הַלְּלָם אֵיךְ) קַיְיַי מִלְלָא גְּבוּרוֹת יִי, גְּבוּרוֹת כְּתִיבָּה, תְּמִימָה
הַכָּא גְּבוּרוֹת, וּכְתִיבָּה חַקָּם, (דִּירָה הַלְּלָם אֵיךְ) לְךָ יִי הַגְּדוּלָה וְהַגְּבוּרָה. אַלְאָ קְכִי
קָאנָה, בְּדַ אַתְּחָבָאן גְּלָהוּ גְּבוּרָאן בְּחַדָּא, אַתְּקָרִי גְּבוּרָה חַדָּא.
וּבְלָהוּ גְּבוּרָאן, שְׁרָאָן לְנַחַתָּא מְחַוּטָמָוִי. וּמְהָאִי פְּלִין, אַלְפָ (אַלְפָ) וְאַרְבָּע
מְאָה רְבָוא, לְכָל כָּד מְנִיחִיה. וּבְהָאִי תְּנָנָא דְּאַפְקָן מְחַוּטָמָוִי, פְּלִין
אַלְפָ (אַלְפָ) וְאַרְבָּע מְאָה (הַלְּלָם) דְּסַפְרָן גְּבוּרָה דָא. וְכָלָהוּ גְּבוּרָאן פְּלִין
מְהָאִי הַוּטָמָא, דְּכִיבָּב, (הַלְּלָם הַקָּמָה) דָר לְדוֹר יוֹשֵׁבָה מְעַשְׁיךָ וְגַוָּו. וּבְדַ שְׁאָרִי
גְּבוּרָה דָא, בְּלָהוּ גְּבוּרָאן מְתַהְלָקָהן וְשְׁתָאָן, (ס"א וְהַמָּה) עַד דְּנַחַפְתָּן לְלַחַט
הַחֲרָבָה הַמְתַהְלָקָה.

בְּתִירֵבָה, (בְּאִישָׁתָּה) כִּי מְשִׁיחָתִים אַנְחָנוּ אֶת הַמְּקוֹם הַהְנָה. וּכְתִיבָּה (בְּאִישָׁתָּה אֵיךְ) לְפִנֵּי
שְׁחָתָה יִי אַתְּ סְדָם וְאַתְּ עַמְוָדָה. אַלְאָ הַכִּי קָאנָ, לֹא דִיןָן דְּלָשְׁעִים וּכְרִי, אַלְאָ דְּמַהְפָכִי
סְדָם וְעַל עַמְוָדָה. אַלְאָ הַכִּי קָאנָ, לֹא דִיןָן דְּלָשְׁעִים וּכְרִי, אַלְאָ דְּמַהְפָכִי
מַדְתְּ רַחֲמִים לְמַדְתְּ הַדִּין.

וְהַיָּאָ מְהַפְכִי, וְהָא כְּתִיבָה (לְלִיכָּא) אַנְיָה יִי לֹא שְׁנִיתִי. אַלְאָ בְּכָל זְמָנָא דְּעַתִּיק

שהנה אמרת:
כל בינו

והאנא, ברירין נוקבין דחויטמא, בעס נוקבנא נוקב פוננא, להיט, ומיטקעא
בנוקבנא דההומא רבעא. ומחד נוקבנא, נוקב אשא דאוקיד
בשלהובין, ומטלחתא (אטצע אוק) באלא וארבע קאה עלמײַן דבטטר
שמאלא. ומאן דגרים לערבעה בהאי, אקיי אש זי. אשא דאבלא ואוקיד
בל שאר אשין. והאי אשא לא אהבם, אלא באשא דטברחא. והאי תננה
דנטיק מונקא אוחרא, לא אהבם אלא בתננה דקרבענא. (טברחא).
ובלא פלייא בחוטקא, בגיןך פֿלְמִיב, (באיישין ז) גוּרָח זי אַת רֵימַן הַנִּיחָה.
דילא בחוטמא פֿלְמִין, לארכא האי דחויטמא, בתננה, ואשא סטנקא.
 בגיןך פֿק אַמְּקָלְבָּעָנוֹן. והאי (זון) דקטיב, (בבדר) זיךְר אָפַּי זי. (בדרי זי)
הריה אָפַּי זי. (שומות זב) וחרה אָפַּי. (בדמי ז) פַּן יְהָרָה אָפַּי. כלא בעיר אָפַּי
אתמר, ולא בעטיקא.

האנא, כתיב (דיאל ט) דטה אַלְמִי אַזְנָךְ וְשֶׁמֶן האי (ס"א) האנא בעגעטה ובשרו זרין
(ס"א עקופ) עטקה לשמען זב (זון זא איז). אוּרְבָּא דאטעריך התחות שעיר.
ושערוי פֿלְמִין עליה. (אוּרְבָּא הוּא לטשען) אוּרְבָּא אַתְעַבֵּיד בְּרוּסְמִין לְגָאוֹן.
כמה דעביד (ס"א דזאי) קורא בעקיפא, (לאו זטאי) מאַי טעמא בעקיפא. (ס"א
בון דיתעכט קלא לאעלא לוווקא זבוזה זא בעהיל) בון לשען זב (זון זב) ותמאנא, מהאי בעקיפא
דבגו איזדין, פֿלְמִין כל אינזון מאַרְדִּיגְפִּין, דקטיב בהו, (הילט ט) כי עוף
השימים يولיך את הקול ובעל נקבים יגיד דבר.
בָּנו איזנא, נטיף מחלת קלילי דמויחא, להאי נוקבא דארדיין. ומלהווא
נטיפה, עיליל קלא בחותוא עקיפא, אַתְעַזְרֵיךְ בְּהָרְחָא נטיפא. בין טב
ובין ביש. טב, דקטיב, (הילט ט) כי שומע אל אַבּוֹנִים זי. ביש, דקטיב,
(בדמי זי) ושם זי, וירא אַפְּוָן ובקער זב אש זי.

והאי אוּרְבָּא סטיטים זבר. עקיפא עיליל ליגו, לההו נוקבא דנטיפא מן
מוחא, בגין זמנש קלא לאו, דילא יוק לבְּרָא, ויהא בטיר וסתיטים
מקל סטורי. בגיןך הוּא זיא. ווי לההו אַמְּגָלִיזין, דמאן דמגלי זיין
כאלו אַבְּרוּשָׁת קְנוֹן זלעילא. דאתהתקן זמנש זיון, זלא יקון זבר.
הניא, בשעתה צעוזהין ישראַל בעאַקָּא, ושערוי מתחלין מעל איזדין,
קדין עיליל קלא איזדין, בההו נוקבא דנטיפא ממוחא, וקנש (באטצט)
במוחא. וטפיק בנוקבי דחויטמא. ואתעזר חוטמא, ואתחפּם, (ס"א אהבם)
ונוקב אשא זונגע מאַנְיָ�ן נוקבן, ומיטערין (קְרִיחָה עַבְּרָה) כל גבראן, ועביד
ニוקפּין.

ועוד לא נפקין מאַנְיָ�ן נוקבין אשא זונגע, סליק בהו קלא לעילא, ובקעט
ברירא דמויחא (ס"א בראשא בעטחא), זונגען פרוּז דמען מעריגין, ונוקב

ספר הור		נשא - ק"מ ע"א
לשנה אחורית: ב' שנות-שביר: ב' אב		לשנה אחורית: ב' שנות-שביר: ב' אב
ספר הור	לשנה אחורית: ב' שנות-שביר: ב' אב	בשערת דאתומשון שער חורן דעתיק יומין, לשעריו הדודים אבן, בתיב, משלו) חכמתו בחוץ פרה. מי בחרוז. בהאי זעיר אfine.
ספר הור	לשנה אחורית: ב' שנות-שביר: ב' אב	דמתהברן תרי מלח. גורי מוחי סלקא דעפוך. אלא אימא ארבע מוחי. פلت מוחי דהרו בזעיר אfine, ואשתבחו בחלתו מליל דוגלגלפה דרישא. ורק מוחא שקייט על בריה, דקליל כל פלה מוחי. דאטמשד מגיה משיקן קלילן שקלן, בשעריו החורי. להאי זעיר אfine אפטן לחתלה מוחי דיביה.
ספר הור	לשנה אחורית: ב' שנות-שביר: ב' אב	ובשurbation ארבע מומי בהאי ועיר אfine. בגין בר אשתליך או רבע פרישיות דקמפני בתקילון, דאתליל כל פלה שקא קדישא דעתיק יומין, עטיקא דעתיקין, ועיר אfine. בהאי הוא שלימוטה דשמא קדישא. דקמבי, (בריהם כ) וראו כל עיפוי הארץ כי שם יי נקרא עילך ייראו מפען. שם יי שם יי מפרש, דיאנו ארבע רהיטי דתפלין.
ספר הור	לשנה אחורית: ב' שנות-שביר: ב' אב	ובגין בר, חכמתו בחוץ פרה. דהבא משפחים, דהא עטיקא דעתיקין, בגין בר, סתימה דסתיקין, לא אשתחב, ולא ומין חכמפא דיליה, מושום דאיתית חכמפא סתימה דכלא ולא אתקפרש. ובגין דאתחברו ארבעה מוחין בהאי זעיר אfine. אפטן ארבע מבוען מגיה ?ארבע עבריך, ומתרפושן מהר מובילו. בגין בר אfine אפטן, דנפיק מפלחו. ובגין בר אfine וראן, הא חכמתה דאתלילא בארבע, אתחמ Scha בהני שער, דיאנו פלין תליין על תלין. (ס"א הו) וכלהו קשין ומתקפי, ואתמשבי ונגידו כל חד לטטרו. ואלף אלפין ורבעו רבון פלין. מגינו דלתרהו בחשבנה. הרה הווא דכתיב, (שר שרין) קוווצו צו מלפלים. מלוי מלים. וכלהו קשין ומתקפי לאתחבר, בהאי חליש פקייפ, ובהאי טראד דאי הי פקייפ. עד דעדיין נוקבון ומבעין מוחות שעריא, ונגדיון דהגי שעריא אוקמי וחושון, כתיב לכל עיבר ויבער לכל סטר וסטר. בגין בר אfine זעיר אוקמי וחושון, כתיב (רביהם כ) מנגלה עמקות מני חזק ויוציא לאור צלמות.
ספר הור	לשנה אחורית: ב' שנות-שביר: ב' אב	ורנא, הבן שערוי דידקנא מקבמי (כחו) משאר שערוי דירישא, מושום דהני בלוחוריו מתרפושן ומשפחים, ואינון פקייפן באוקמייהו. אמא מקייפן. אי מיא, מושום דכלו דינא, לאו הלי, דהא במקונין אלין אשתחבו רהימי (ה). ובשעתה ונחחות אליסר מבוען נהרי דמשחא, אלין כלו רוחם.
ספר הור	לשנה אחורית: ב' שנות-שביר: ב' אב	אלא פאנא, כל בני שערוי דידקנא, כלו פרהו פקייפן. מי טעמא. כל אינון דرحمי, בעיןן למיהו פקייפן. ?אכפאי לדינא. וכל אינון דאיתו דינא, הא מקייפן אינון. בגין בר בעיןן למיהו פקייפן, מתירין
ספר הור	לשנה אחורית: ב' שנות-שביר: ב' אב	בביהירו דיליה, אל רחום וגוו. ובקאי תקונא תניגיא אתפקן, בד היר בניהרו דעתיק יומין, אקראי רבר חסיד. וכד מספקדי דא בדא, אקראי בתקונא אחראו ואמת. דהא ניריו אוניביה. (ס"א דא ניריו אוניביה).
ספר הור	לשנה אחורית: ב' שנות-שביר: ב' אב	ורנא, נושא עין אקראי דגנט, בתקונא תליכאה מהותה פרין ניקבון דחוטמא, ושערין פקייפן וערין מלין לעיל פשע, ואתמייר מאטר אתקרין אבל משום ההוואר אורחא דגנט, בתקונא תליכאה מהותה פרין ניקבון דחוטמא, ושערין פקייפן וערין מלין לעיל פשע, ואתמייר מאטר אתקרין הכא נושא עין ועובר על פשע, ושבעין והמש חפסדים, כלין בחסיד דעתיק יומין, וכלהו אקראי חסידי קדמיא, דכתיב, (הילום כט) היה חסידי הראשונים, וכלהו כלילן בחסיד דעתיקא קדישא, סתימה דכלא, והסיד דזעיר אfine אקראי חסיד עולם.
ספר הור	לשנה אחורית: ב' שנות-שביר: ב' אב	ובכברא דצניעותא, קרי בה לאחד זקנאה דעתיק יומין רבר חסיד. ובצעיר אfine, חסיד סטם. בגין בר עלייה דעתיק יומין רבר חסיד. ובתיב, (הילום כט) נוצר חסיד לאלפינים סטם. ואוקיניא, הא רבר חסיד, משה כלפי חסיד, לנורה ליה, ולאדרקא בוצין.
ספר הור	לשנה אחורית: ב' שנות-שביר: ב' אב	רתנא, הא אויה דרכית קחוות קריין נוקבון דחוטמא, ושערין זעירין מלין לעיל פשע, לאקראי ההוא ארחא עוזר על פשע, דליתותה אויה אויה לאכברא ליה בתרי גווני. סיד משום שערוי אוניביה דאתתחב בההיא ארכיא, הוא אטר קשא לאעbara. וחד, משום זעיריה אעbara דההיא אויה עד עיל דא כתיב, (שר שרין) שפתותיו שושבים, סוקין גורדא, נוטפות מוד עופר, סומקא מתקף, והאי אויה דרכא, בתרי גווני לאו (ס"א בתרי גווני אודם ול) אתפסם. מכאן מאן דבעי לאגונא, תרי זמני בטש בידיה בהאי אויה.
ספר הור	לשנה אחורית: ב' שנות-שביר: ב' אב	תקונא ריבעה נפיך שערא, ואתפקן, וסליק והפי בעלווי, בתקורובא דובייקה. באי תקונא יאה ושפירות, לאתחונא הדר וקדר הווא (ס"א הו עלאה). ותנא, הדר עלאה, נפיק והפער, ואתפער וגיד לאתחנדא (ס"א לאו דילאי) בעלווי, ואתקרי הדר זקן. ומhai הדר ודר, פלין אלין לבושי, דאלבלש בדר, ואינון פורפירה קירא זמלפא. דכתיב, (הילום כט) הדר ודר לשבט, פקונין דאלבלש בדר, ואתפקן בהאי דידקנא דידקנא עלאה, (ס"א זט) ואתפסת בשאר תקונין בהירין. הא הווא נושא עין מהאי גיסא, וועבר על פשע מהאי גיסא. בגין בר, (שי השיריה) לדיינו כתיב. ובצניעותא

ספר חותם
 לשנה אחת:
 כ' נסן-שבט
 ג' אב

הוּא יָצַר, בְּצֵר צָרוֹה גַּו צָרוֹה. תְּקוֹנָא דְשָׁמָא שָׁלִים, יְיַ אַלְהִים.
 וּבְמַה אֶתְכְּלִילָיו. בְּדִיקָנָא עַלְהָה דָא, דַאֲקָרִי אָדָם. דְכַלְילָה דְכַרְןָה וּנוֹקָבָה.
 וְעַל דָא כְּתִיב הַאֲדָם דְכַלְילָה דְכַרְןָה וּנוֹקָבָה. אַת: לְאַפְקָא וּלְמַפְגָּא.
וַיַּנְאַדְפֵּק מִגְיָה. (פָּרָה וּנוֹקָבָה).

עַפְרָן מִן הַאֲדָמָה: דִיְקָנָא בְּגַו בְּגַו. וַיַּחַפֵּחַ בְּאַפְרָיו נְשָׂמַת חַיִים: טַבְרָקָא
 דְגַוְשָׁפְקָא גַו בְּגַו. וְכָל דָא לְמָה. בְּגַנְוָן לְאַשְׁפָלָפָא וּלְעַזְלָיא בְּבֵית
 סְתִים דְסִטְימָא עַלְהָה, עַד סְפָא דְכַל סְתִמְפִין. (רוּא הוֹא וּדְכַתְבִּים בְּאַחֲרֵי זֶה וְבְאַפְרָיו
 שְׂשָׂתְחַיִם) נְשָׂמַתָּא, דְכַל חַיִי דְעַלְיאָה וּתְפָא פְלִין מְהַיָּה נְשָׂמַתָּא, וּמְתַקְיִימִי
 בָּה.

וְיַהְיֵה הַאֲדָם לְגַפֵּשׁ חַיִה, לְאַפְרָקָא, וּלְעַזְלָיא בְּתַקְוִינִין בְּגַוְנוֹא דָא, וּלְאַשְׁפָא
 לְהַבְרָיא (נִא טַהָרָה) נְשָׂמַתָּא. מְדֻרְבָּא לְרַגְאָע עַד סְפָא דְכַל דְרַגְיָן. בְּגַיְנִין
 דְיַהְיֵה סְבָהָה נְשָׂמַתָּא מְשַׁפְקָחָא בְּכָלָא, מְתַחַשְׁפָטָא בְּכָלָא. וּלְמַהְיוֹ פְלָא
 בְּיַחְוֹדָה חַד. וּמְאַנְטָא דְפִסְקָה הָאִי יְחוּדָה מַן עַלְמָא, קְמַאן דְפִסְקָה נְשָׂמַתָּא
 דָא, וּמְחוֹדָה דָאַתָּה נְשָׂמַתָּא אַחֲרָא, בְּרָמָהָא. וּבְגַיְנִין בָּךְ, יְשַׁצְּחֵי הָאִוָּה וּדְרַבְנִיהָ
 מַן עַלְמָא לְדָבֵר דָרִין.

בְּהָרָא דִיְקָנָא דָאָם, שָׁאָרִי וּתְפִקָּן בְּלָלָא דְכַרְןָה וּנוֹקָבָה. כְּדֵ אַחֲרָקָן הָאִי
 דִיְקָנָא בְּתַקְוִינוֹ, שָׁאָרִי מְתַדְּוִי, מְבִין פָּרָעִין דְרַוְעִין. בְּאַפְרָר דְפָלִיָּין
 שְׁעָרֵי דִיְקָנָא, דְאַתְקָרִין (נִא אַתְקָרָה) תְּפָאָרָת, וְאַחֲפָשָׁת הָאִי תְּפָאָרָת, וּתְפִקָּן
 תְּרִירָן בְּדִין, וְאַשְׁתָּלָף לְאַחֲרוֹוי, וְעַבְדָּג לְגַלְגַּלְתָּא דְנוֹקָבָה. כָּלָא סְתִיאָא מְכַל
 סְטוּרִי. בְּשֻׁעָרָא בְּפִרְצָוֹפָא דְרִישָׁא. וּבְכָלָלָא חַדָּא אַתְעַבְידָו בְּהָאִי תְּפָאָרָת,
 וּמְאַקְרֵי אָדָם דְכַרְןָה וּנוֹקָבָה. חַדָּה הוֹא דְכַתְבִּים, (ישׁוּם) בְּתְפָאָרָת אָדָם לְשַׁבַּת
 בֵּית.

כְּדֵ אַתְבָּרִי פְּרַצְוֹפָא דְרִישָׁא דְנוֹקָבָה, פְּלִילָא חַד קְוֹצָא דְשַׁעֲרֵי מְאַחֲרוֹוי
 דְזַעְעֵר אָפָן, וְמַלְיָעֵד רִישָׁא וּנוֹקָבָה. וְאַתְעַבְּרוּ שְׁעָרֵי בְּרִישָׁהָא, בְּלָהָו
 סְוִימָקִי דְכַלְלָן בְּגַוְנוֹן, חַדָּה הוֹא דְכַתְבִּים, (ישׁוּם) וְדָלָתָה רַאשָׁה בְּאַרְכָּמָן.
 מְהֹוֹ אַרְכָּמָן. גּוֹנוֹן דְכַלְלָן בְּגַוְנוֹן.

הָאָנָּא, אַחֲפָשָׁת הָאִי תְּפָאָרָת מְטֻבָּרָא דְלָבָא, וּנְקִיבָּן וְאַתְעַבְּרָבָגִיסָּא אַחֲרָא,
 וּמְקִין פְּרַצְוֹפָא דְנוֹקָבָה עַד טְבוֹרָא. וּמְטֻבָּרָא שָׁאָרִי, וּבְטֻבָּרָא
 שְׁלִים.

הַז אַחֲפָשָׁת הָאִי תְּפָאָרָת, וְאַחֲקָן מְעוֹן דְכַרְבָּרָא, וּזְעִילָל (אַתְקָרָה) בְּהָאִי אַחֲרָא
 בְּלָרְמָהִין, וְכָל סְטָרָא דְרַחְמָיִן. וְתָאָנָה, בְּהַגִּי מְעִיןָן אַתְאָחָדוֹן, שִׁית
 מְאָה אַלְפָ בְּרֹבוֹא קָאָרִי דְרַחְמָיִן. וְאַחֲרָקָרָן בְּעַלְיָה מְעִיןָן. דְכַתְבִּים, (ישׁוּם) עַל
 גַּן הַמוֹּעֵד לְרַחְמָנוֹת נָאָם יְיַ.

לשון הארץ: נושא - קמ"א ע"א
ב' - טבון-שב' - ז' - אב כ' - כח ב'ן

דרכנו, אין לנו עליה לא ערף ולא עיפוי, ובזמננו דאגה (כ"א הגז) קרבני אתחזי. מושם לאחוזה גבורתא. ר' הדגנן, אלך עולם אין אתה חדר מפייה, הר' הדג הוא דרכתי, שרי החסום (ב' אלך הפטגון פלוי עליו כל שלטני הגבורים. ואלך הפטגון ר' הדג הוא. בעניןotta דסקרא, כל שלטני הגבורים דאותו מסטר גבריה חד, מאינון גברורא.

תקונא השיעאה. דאתמישן (כ"א מתקבב) שעורי בשקוולא מליא, עם אינון שעורי דטלין, בלחו בשקוולא שפיר, חמד ייבר פקיף, מארי נצחן קרביא. משום דבלחו שעורי אתמישן במר אינון דטלין. ובללא דבלחו באינון דטלין. וכלא אתרמשך, (scr. ב'נו) ועד דא כתיב, (משל ב') פפארה בחורדים פחים. (עריא על קב' בחורו טוב קה האוד כתיב) פתיח' שרי החסום (ב') בחור כאריזום, בגבר עבד גבריאן, ר' הדג הוא תפארת, חילא גברירתא ורוחמי.

הנה, אמר רבינו שמונען כל הגני תקונן, וכל בני מלון, ואלא לאינון דלא עאלו (כ"א רעלוא לא נא) אלא לאלין דועלו ונפקה, הכל מען דעתיל ולא נפיק, טב ליה דלא אברוי.

בד' לא דבל מלין, עתיקה דעתיקין, ועיר אפין, בלא חד. בלא תורה. בלא הווי. בלא יהא. לא ישגני. ולא משגני. ולא שנא. אתקון בתקונין אלין. אשתלים דיוקנן דבליל כל דיווקנן. דיוקנן דבליל כל שמן. דיווקנן (ד' קמ"א ע"ב) דאתחיזי בוגנווי כהאי דיווקנן (כ"א בוגנווי דיל דיקאנ) לאו האי דיווקנן היי, אלא בעין האי דיווקנן.

בד' אתקונן עטירין וכתורי, קרין הוא אשלהותא דבלא. בגין, דידיוקנן דארם, הו דידיוקנן דעתלאין וסתפאיין דאתבללו ביה, ובין דהאי דידיוקנן בליל עלאין וסתפאיין, אתקון עטירא קדישא תקונוי, ותקונא דזעיר אפין, וא' פיקא מה בין האי ל'האי. בלא הוא במתקלא חדא, אבל מפאן (כ"א ע"ב) אפרקון אדרוי, (כ"א אפרקון ע"ב) ומפקון (א"א ע"ב) אשכח דינא. ומפעטרה דיל' הו שיינין דאן דאן. וזרין אלין לא אתרמשר, בר למחדורי מקלא קדישא. כתיב (חליל' ח' סוד יי לריאו).

בר' כתיב (בראשית ב' ויזא יי אלהים את האדם, בתורי יוד'ן. אשלים תקונא ג' תקונא, טברקא דגיטשפנקא. ר' הדג הוא ויביצר. פרין יודין למלה. ר' רוז דעתיקא קדישא, ורוז דזעיר אפין. ויזיד, מא' צ'. צר צורה בגו צורה. (א"א ע"ב) ומזה צורה בגו צורה. פרין שמאן, דאלקורי שם מליא, יי אלהים. ר' הדג ר' רוז דתירין יוד'ן.

ה' שנות-ibus: ד' אב	שם AUTHOR: ס' פFER ח' נויר	ק' כח נויר: ל' יהוזן לרבר מפללא דגופא קדיישא, לא הו קדיישין ולא מתקיימי. וכתיב ד' גאלל ז' וגיטתו כתרישש. וכתיב (וילא) ז' וגיטות מלואות עיניהם. (וילא) ז' ו' והאיש גבריאל, כלחו בכללא דאדם. בר מהני דליתחון בכללא דגופא, ד' אינון מסאכני, ומיסאכנו כל מאן דיקרב בתהירין. ו' ותאנא, בלחו מרוחא דשומאלא, דלא אתחפס באדם משכחין, ונפכו מפללא דגופא קדיישא, ולא אתחפס באדם משכחין, ובגיןך כלחו מיסאכין ואלוני וטאסיין עלמא, עשיילון בנוקבא דתחוהוא רבעא, לאתחפס באדם משכחין דרנא קדרמה דאקרי צוין, דנפיק בכלל דגופא דלטפא. ושתאיין וטאסיין כל עלםא, ופרהן ולא מתקאכן בכללא דגופא, ובגיןך בר אינון לרבר, מפל מישרין דליעלא ומטה. ברו כתיב (וילא) ז' מחוץ ו' וברוחא דאקרי הבל, דאתחפס נתיר בכללא דגופא קדיישא. נפקין אחרניין דמיטסמן נתיר, ומיטבקון בגופא, ולא מתקבון. בלחו מלויין וואויאר ונטקון מהאי כללא דאלון מסאכין. ושמעין מה דישמעין מעילא, ו' ומפניו יוציא לסתא זאכארלי להו. ו' ותאנא בעזינויא דספרא, כיון דאתחפסו לעילא בכללא דאדם, גופא קדישא, דבר ונוקבא. אתחברו זמנה תלהיה, ופק אתחפסמויא רכלא. ואתחפסמו עלמיין עלאיין וטפאיין. ופקן אושקלל ערלקא דליעלא ומפה, מסטריא דגופא קדיישא. ומתחברן עלמוני, ומתחדרן דא ברדא, ואטעיבידו חד גופא. (בגין בלחוט דר טפא, שבתא לאלה, שבתא לאלה, קושא בר דר הוילא, ורושא בריך דוא לתמא) ומשלפרא רוחא, עשיילא בחד גופא. ובלחו לא אחותוי אלא חד. (וילא) קרש קדרש קדרש זי' צבאות מלא כל הארץ בבודו. בכללא הו חד גופא.
ה' שנות-ibus: ס' פFER ח' נויר	ה' שנות-ibus: ד' אב	ה' שנות-ibus: נשא - קמ"ג ע"א
ה' שנות-ibus: ו' והאיש גבריאל, כלחו בכללא דאדם. בר מהני דליתחון בכללא דגופא, ד' אינון מסאכני, ומיסאכנו כל מאן דיקרב בתהירין. ו' ותאנא, בלחו מרוחא דשומאלא, דלא אתחפס באדם משכחין, ונפכו מפללא דגופא קדיישא, ולא אתחפס באדם משכחין, ובגיןך כלחו מיסאכין ואלוני וטאסיין עלמא, עשיילון בנוקבא דתחוהוא רבעא, לאתחפס באדם משכחין דרנא קדרמה דאקרי צוין, דנפיק בכלל דגופא דלטפא. ושתאיין וטאסיין כל עלםא, ופרהן ולא מתקאכן בכללא דגופא, ובגיןך בר אינון לרבר, מפל מישרין דליעלא ומטה. ברו כתיב (וילא) ז' מחוץ ו' וברוחא דאקרי הבל, דאתחפס נתיר בכללא דגופא קדיישא. נפקין אחרניין דמיטסמן נתיר, ומיטבקון בגופא, ולא מתקבון. בלחו מלויין וואויאר ונטקון מהאי כללא דאלון מסאכין. ושמעין מה דישמעין מעילא, ו' ומפניו יוציא לסתא זאכארלי להו. ו' ותאנא בעזינויא דספרא, כיון דאתחפסו לעילא בכללא דאדם, גופא קדישא, דבר ונוקבא. אתחברו זמנה תלהיה, ופק אתחפסמויא רכלא. ואתחפסמו עלמיין עלאיין וטפאיין. ופקן אושקלל ערלקא דליעלא ומפה, מסטריא דגופא קדיישא. ומתחברן עלמוני, ומתחדרן דא ברדא, ואטעיבידו חד גופא. (בגין בלחוט דר טפא, שבתא לאלה, שבתא לאלה, קושא בר דר הוילא, ורושא בריך דוא לתמא) ומשלפרא רוחא, עשיילא בחד גופא. ובלחו לא אחותוי אלא חד. (וילא) קרש קדרש קדרש זי' צבאות מלא כל הארץ בבודו. בכללא הו חד גופא.		
ה' שנות-ibus: ס' פFER ח' נויר	ה' שנות-ibus: ד' אב	ה' שנות-ibus: נשא - קמ"ג ע"א
ה' שנות-ibus: ו' והאיש גבריאל, כלחו בכללא דאדם. בר מהני דליתחון בכללא דגופא, ד' אינון מסאכני, ומיסאכנו כל מאן דיקרב בתהירין. ו' ותאנא, בלחו מרוחא דשומאלא, דלא אתחפס באדם משכחין, ונפכו מפללא דגופא קדיישא, ולא אתחפס באדם משכחין, ובגיןך כלחו מיסאכין ואלוני וטאסיין עלמא, עשיילון בנוקבא דתחוהוא רבעא, לאתחפס באדם משכחין דרנא קדרמה דאקרי צוין, דנפיק בכלל דגופא דלטפא. ושתאיין וטאסיין כל עלםא, ופרהן ולא מתקאכן בכללא דגופא, ובגיןך בר אינון לרבר, מפל מישרין דליעלא ומטה. ברו כתיב (וילא) ז' מחוץ ו' וברוחא דאקרי הבל, דאתחפס נתיר בכללא דגופא קדיישא. נפקין אחרניין דמיטסמן נתיר, ומיטבקון בגופא, ולא מתקבון. בלחו מלויין וואויאר ונטקון מהאי כללא דאלון מסאכין. ושמעין מה דישמעין מעילא, ו' ומפניו יוציא לסתא זאכארלי להו. ו' ותאנא בעזינויא דספרא, כיון דאתחפסו לעילא בכללא דאדם, גופא קדישא, דבר ונוקבא. אתחברו זמנה תלהיה, ופק אתחפסמויא רכלא. ואתחפסמו עלמיין עלאיין וטפאיין. ופקן אושקלל ערלקא דליעלא ומפה, מסטריא דגופא קדיישא. ומתחברן עלמוני, ומתחדרן דא ברדא, ואטעיבידו חד גופא. (בגין בלחוט דר טפא, שבתא לאלה, שבתא לאלה, קושא בר דר הוילא, ורושא בריך דוא לתמא) ומשלפרא רוחא, עשיילא בחד גופא. ובלחו לא אחותוי אלא חד. (וילא) קרש קדרש קדרש זי' צבאות מלא כל הארץ בבודו. בכללא הו חד גופא.		

לשנה זאת:
כט נסן-שב
ב' - שמות-שב
7 תק'
ספר חז"ר
ואַלְמָלָא חֲכֹמָה סְתִימָה אֶדְכָּלָא, פֶּלְא אַתְפָּקָעַ בְּמִרְישָׁא. הַדָּא הוּא דְכַתְּבֵי,
(משל ה) אַנְי חֲכֹמָה שְׁכַנְתִּי עַרְמָה. אֶל תְּקַרְיָה שְׁכַנְתִּי, אֶלְאָ שְׁכַנְתִּי
(שם י"ב)
ואַלְמָלָא הָאֵי תְקֻנוֹא דָאָרָם. לֹא קָאִים עַלְמָא. הַדָּא הוּא דְכַתְּבֵי, (משל ג)
יְהִי בְּחֲכֹמָה יְסֵד אָרֶץ. וְכַתְּבֵי (בראשית ז) וְחַמְצָא חַן בְּעֵינֵי יְהִי.
וְתָאָנָא, בְּלָהָן מְחוּמָין בְּהָאֵי מְחוֹמָה. וְהַחֲכָמָה הוּא בְּלָלָא דְכָלָא הוּא.
וְזֶה חֲכֹמָה סְתִימָה, דְבָה אַתְפָּקָעַ וְאַתְפָּקָעַ תְקֻנוֹא דָאָרָם,
לְאַתְיִשְׁבָּא בְּלָא עַל תְקֻנוֹיהָ, כֶּל חַד בְּאַתְרָהָה. הַדָּא הוּא דְכַתְּבֵי, (קהלת ז)
הַחֲכָמָה קָעוֹז לְחַכְםָה מְעֻשָּׂרָה שְׁלִיטִים, דְאַנְיוֹן תְקֻנוֹא שְׁלִיקָא דָאָרָם.
וְאָרָם הוּא תְקֻנוֹא דָלָגָן, מְגִיהָ קָאִים רְמָחָא. (הַדָּא דְכַתְּבֵי, (שמואל א ט) ב' קָאִים זָהָב
לְעִזְבָּן וְחוֹקָה לְלָבָב, דְאַרְחוֹ בְּלָוָן.).
וּבְהָאֵי תְקֻנוֹא דָאָרָם, אַתְחֹזֵי שְׁלִימָוֹתָא מְהַיְמָנוֹתָא דְכָלָא, דָקָאִים עַל
פּוֹרְסִיסָּה. דְכַתְּבֵי, (קהלת א) וְרַמוֹת בְּמָרָה אָרָם עַלְמָיו מְלָמְעָלה.
וְכַתְּבֵי (דניאל ז) וְאַרוּ עַם עֲנֵנִי שְׁמָנָא כְּבָר אֲנָשָׁה תְּהָא וְעַד עַתִּיק יוֹמָא
מִטָּה וְקַדְמָוֹתִי הַקְּרָבוֹתִי. עַד בָּאָן סְתִימָאָן מְלָזָן, וּבְרִידָן טְעֵמָן. זֶה אָה
חוֹלְקִיהָ דְמָאָן דִּיעָד וְיִשְׁגַּח בְּהָזָן. וְלֹא יַטְעַי בְּהָזָן, דְמָלָזָן אַלְזָן לְאַתְיִהְבָּו,
אַלְאָ לְמָאֵרִי מְדִין (א"ו) וּמְחַצְּדִי חַקָּלָא, דְעַלְוָו וּנְפָקוֹד, דְכַתְּבֵי,
(משנה ז) יְהִי יְשָׁרִים דְרִיכִי יְיִ וְצִדְקִים יְלִכּוּ בָם וּפּוֹשָׁעים יְפִשְׁלָו בָם.
הָאָנָא, בְּכָה רַבִּי שְׁמַעְנוֹן, וְאַרְבִּים קָלְילָה וְאַמְרָר, אֵי בְּמָלְיוֹן דִּילָן, דְאַתְגָּלְלִין
הַכָּא, אַתְגָּלְיָהָא בְּאַדְרָא דְעַלְמָא דָאָמָן, וְאַסְתָּלְקָו מְהָאִי
עַלְמָא, יְאָהָה וְשִׁפְרָה הָהָר, בָּגָן דְלָא אַתְגָּלְלִין לְכָרְמָבְגִּיאָקָא. הַדָּר
וְאַמְרָר, קָדְרִי בִּי, הַדָּא גַּלְלִי קְפִיהָ דְעַתְקִיהָא דְעַתְקִיהָן, סְתִימָא דְכָל חַטִּימָן,
דְהָא לְאַיְקָרָא דְלִילְעַדְבָּנָא, וְלֹא לְיִקְרָא דְבִתָּא אַבָּא, וְלֹא לְיִקְרָא דְחַבְרִיָּה
אַלְלוֹן, אַלְאָ בְּגָנָן דְלָא יְתַעֲנוֹן בְּאוֹרְחוֹוי, וְלֹא יְעַלְוָן בְּכַסְפָּוֹא לְתַמְעֵי פְלַטוֹרִי,
וְלֹא יְחַזּוּן בְּדִיחָוֹן. זֶה אָהָוָי עַמְחוֹן, וְזֶה חַוְּלִיקָי עַמְחוֹן. זֶה אָהָוָי דְאַתְּ.
חַנָּא, עַד לֹא נְאַנְקָרְוּ חַבְרִיָּא מְהַהָוָא אַדְרָא, מְיוֹרָה רַבִּי וּמְפִי בְּרִי עַקְבָּב,
וּבְהִי חַזְקִיתָה, וּבְהִי יִסְאָה. וְחַמְרָה חַבְרִיָּא, דְהָוּ טְלִילִין לוֹן מְלָאכִין
קְדִישִׁין בְּהָהָרָה פְרָסָא. וְאַמְרָר רַבִּי שְׁמַעְנוֹן מְלָה, וְאַשְׁתְּכָבָה. אַזְוֹחָ וְאַמְרָר,
שְׁמָא חַס וְשְׁלָומָן גּוֹרָה אַתְגָּוֹר עַלְבָא לְאַתְעַגְּשָׁא, דְאַתְגָּלִי עַלְגָּדָא מָה
דְלָא אַתְגָּלִי מִיּוֹמָא קָאִים מִשָּׁה עַל טְוָרָא דְסִינִי, דְכַתְּבֵי, (שמואל ז) וְיַהִי
שָׁם עַם יְהִי אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לִילָה וְגוֹ. מָה אָנָא הַכָּא. אֵי בְּגָנָן דָא
אַתְעַגְּשָׁו.
שְׁמַעַן קָלָא, זֶה אָנָתְּ רַבִּי שְׁמַעְנוֹן, זֶה אָהָוָי חַוְּלִיקָי וְחַבְרִיָּא, אַלְלוֹן דְקִימִין

לשון הארץ:
כח-נסים-ביב' ג' קמ"ג ע"ב

בנורא, ר'הו אמר כי לכון מה דלא אתגלי לבל חילא דלעילא, (qd מעד ע"ב) אבל פא חזוי, ר'הו אמר בטיב, (וועשנ) בככורי יונדרו ובענירו עריב דלטהייה, ובל שבן דרבינו טגי זונקוח, אמר רבנן נפשחוון בישענא לא דאתגניבורו, ובאה חורלקייזון, ר'הו באשלימומתא אספלקנו. (דלא קהו אלענין דהו פעריה, ואס טויה.) האנן, בעוד דאתגנילין מלין, אתרגינשו עלאין ומפאין, (איינן דרכיה, וקלאל אמר ערער בפמאן וחמישין ערלמיין ר'הו מלין עתיקין למתפאיין, אמרת אטגנילין, ועוד (א"ו ע"ז) דאלין מתהפסון נשמטהייה באינון מלין, נפקא נשטהייהו בנשיקה, ואותקשר בהחואה פרסא, גנטלן להו מלאכי עלאי, וסלקין לון לעילא, ואמאין אלין. משום דעתלו ולא נפקאו זמאנא אחרא מן קדמת דנא, וכלהו אחירני עלאו ונפקאו.

אמבר רבי שמיעון, באה חורלקייזון דהני לילא, וזהאה חורלקייז� לעלמא דאמני בגין דא. נפק קלאל תניניות ואמר, (ברים ३) ואפס תדקיכם בייל אללהיכם סיימים כלכם הימים. קמו ואלואו. בכל אמר דהבו מספכלי סליק ריחין. אמר רבי שמיעון שמע פישעה, דעתמא מתריך בגיןו. והיו ברורין אפבי דבלחו, ונא הו בבלין בני עלמא לאספלקנא בהר.

האנן, עשרה עלאו, ושבע פקו, והוה תרי רבי שמיעון. ורבי אבא עצייב. יוקא חד הוה יתיב רבי שמיעון ורבי אבא עצייב, אמר רבי שמיעון מלה, והומו לאלון הולטא דהו מיטין להו מלאכי עלאין, ומחייבין להו גאנזין ואדרין דלעילא, בגין יקרא דלהון. ותו עיליאי לון בטורי דאספומזא דרכיא. נח דעתפה דרבי אבא.

האנן, מהחואה יומא לא אעדו חביביא מפי רבי שמיעון. ורק הוה רבי שמיעון מגלה רזון, לא משפחסין פמן אלא איינן. וורה קארוי להו רבי שמיעון, שבעה אונן עניין זי. דרכטיב, (בריה ח) שבעה אלה עניין זי וועלן אמר. אמר רבי אבא, אונן שייטה בזיני, דנבראן מנושיעאה. אונת הוא שביעאה. רבי יהודה קארוי ליה שבת, דבלחו שייטה לשיטא, בר מאשיעאה. דכלא תלוי בשביעאה. רבי יהודה קארוי ליה שבת, דבלחו שייטה מגניה מתרבעין, דרכטיב, (שמטה כ) שבת זי, קדש ליג, מה שבת זי קדש, אוף רבי שמיעון שבת ליג קדש.

אמר רב שמעון, פוחנָא על ההורא חגיד מְצֻן, מאריה דשערי, אמר
לא אשכחכ בבי אדרא דילן, בומְנָא דאתהֲלִין מלין אלין קדיישין.
ארךני, אתא אליהו, ותלת חטפוני נחרין באגפו. אמר ליה רב שמעון,
מאי טעמא לא שכינה מ"ז בקרודוטא (ס"א בקרודוטא) גליפא דמאריה, בימא
דר hollow. רהollow.